

sexcentis similibus : tamen ita Lex scripta est, l. Prof-

Hic etiam constat hodie non obtinere, quod Docto-

Idem inquit constat hodie non obtinere ; quandoquidem

Hic enim est optimus modus probandi negativam ut

Circa secundum , an hoc capitulum improbens consue-

& damnatur, revocanturque contrarie consuetudines etiam

Ceterum adverte, quia in eadem constitutione , in §.

Illud tamen admonendi sumus, quod in illis casibus in

Quamobrem etsi Laicus sit incapax juris conferendi, capite

At haec omnia cessant post Constitutionem Urbani VIII.

Porro cum ad Romani Pontificis officium spectet Eccle-

possit, cum sit de materia admodum gravi, & quotidie

Dividitur ergo haec constitutio in 8. partes. In prima

In secunda parte ibi, nihilominus ad abundantiore cautela

In tertia parte ibi, Molestias quoque, damnat & reprobat

premititur effectum fortiter. Quibus prorogationes & per-

In quarta parte ibi nec non reliqua, generaliter damnat

In quinta parte ibi insuperque, quia quandoque per Mi-

In sexta parte ibi statutumque ultimum, declarat & de-

In septima parte ibi Quatenus prohibet quibuscumque

In octava parte ibi praesentes quoque, ponit clausulas

nullo unquam tempore prescribi possit. Atque hoc argumen- to utitur Archid. in d. c. Quoniam, ubi sit, ius conferendi minores ordines non pertinere ad jurisdictionem, sed ad potestatem consecrationis, vel ordinis ideoque non posse acquiri per consuetudinem; & sequitur Archid. in terminis nostris de Abbate non benedictio. Atque id ipsum etiam de prima tonsura post Joan. Andr. tradit Anchar. in c. Abbat. sub num. 2. in quinto notab. in fin. de privi. lib. 6. & hanc consuetudinem irrationabilem appellat ibi Gemin. & Henric. Boich. in d. c. cum contingat in fin. de etat. & qualis. & est communis opinio gloss. & DD. in d. c. Aqua de consecr. Ecclesie, vel Altaris.

Ex abundantia ex alio etiam capite improbat huiusmodi consuetudo, quia ut Abbas non benedictus conferat minores ordines, est contra generale Concilium, videlicet contra septimum Sinodum, id est secundum Nicenam, cap. 14. relatum in d. c. Quoniam 69. distict. & in d. c. cum contingat. At contra decreta generalis Concilii non potest valde introduci consuetudo, vel prescriptio, iut in causa Mediolanensi privilegii fore censuit superioribus annis Sacra Congregatio Concilii secuta opinionem Host. & Joan. And. in c. cum Laticis prope fin. de reb. Eccl. non alien. Bald. in tit. de pace Constan. col. 4. §. Imperialis Clementia in ver. Mos. Romanorum num. 22. in fin. & Jas. in l. De quibus num. 54. vers. Adde quod eodem modo, C. de legib.

Ratio est, quia generalia Concilia censentur habere tacitam derogationem ad futuram contrarias dispositiones; itaut ex defectu voluntatis, nec Summi Pontificis privilegium contra Concilium suscipiatur, nisi Concilio expressis derogatum fuerit, text. est ad litteram in cap. ex parte de Ca-

pell. Monach. & tradunt Archid. Joan. Andr. Joan. Monach. Gemin. Anchar. & alii communiter in cap. 2. de cons. in 6. Oldrad. conf. 326. Quod articuli & Bald. in l. Humanum in 3. notab. Cod. De legib. Unde si contra Concilium generale non valet privilegium Apostolicum, in quo adest expressus consensus Papa multo minus valet consuetudo que non habet Papae consentum nisi tacitum, ac presumptum, ut notat Anchar. in c. cum de Beneficio sub num. 2. vers. secundo quarto de prob. in 6. Alia ratio, cur non valet consuetudo contra generale Concilium, desumitur ex c. sicut 15. dist. queque uruntur Host. Joan. Andr. & DD. in d. c. cum Laticis, ut alibi dixi. Itaque usus quantumcumque vetustissimus, cui imitatur Abbas non benedictus pro minorum ordinum collatione, non solum improbat ex natura rei que ex se imprescriptibilis est, sed etiam ex vi legis Conciliaris, contra quam legitime prescribi non potest. Proposito hoc dubio, an generalis Silvestrinorum possit suis subditis regularibus primam tonsuram & minores ordines conferre: S. Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini interpretum re accurato studio semel atque tertium discussa, censuit non posse & sic ordinatos caracterem non recepisse. Ceterum agendum esse cum S. D. N. Gregorio XV. ut eidem Generali in Montefiano S. Silvestri de Montefiano, aut S. Benedicti de Fabriano, Cameracensis Diocesis residenti ex speciali gratia concedere dignetur hanc facultatem, quam ex longissima consuetudine exercuit conferendi primam tonsuram & quatuor minores ordines suis subditis regularibus, atque ordines perperam collatos securo repetendi. Quod cum Sanctissimo relatum esset die 29. Jan. 1622. Sanctitas sua benignè annuit.

DE CONSUETUDINE

Idem Innocentius III. Conventui Corbien. Monasterii.

CAPUT VII.

Cum venerabilis frater noster Episcopus Hostiensis, & L. Sanctæ Crucis Presbiter Cardinalis in partibus Alemanie legationis officio fungerentur, invenerunt Abbatem de Monasterio Hermion. quod ad Romanam Ecclesiam noscitur pertinere nullo mediante, ad Monasterium Corbien. quod est etiam Romanæ Ecclesie speciale, propria temeritate migrasse, licentia illud deferendi vel confirmatione à nobis, vel ab ipsis, qui vices nostras in illis partibus tunc gerebant, nec habita, nec petita: & infra Postmodum autem nuncii eius ad defensionem ipsius generalem illius terræ consuetudinem allegarunt. Cum igitur hæc non tam consuetudo, quam corruptela merito sit censenda, quæ profectò sacris est canonibus inimica, ipsam mandamus de cætero non servari.

SUMMARIUM.

- 1 Consuetudo dimittendi dignitatem, vel ad aliam se transferendi sine Superioris licentia, non valet & num. 6.
2 Consuetudine indaci non potest, ut electus administret non habita confirmatione à Superiore & num. 7. & 13.
3 Legati de latere possunt esse plures in una Provincia.
4 Consuetudo non valet, per quam rumpitur nervus Ecclesiasticæ disciplinae.
5 Romana Ecclesia potestas dicitur nervosa; quia non frangitur, licet in cortice vulneretur.
7 Licentia administrandi ante confirmationem non sufficit petita, nisi fuerit obtemperata.
8 Immemorabilis consuetudo dimittendi Prælatum, vel administrandi non habita Superioris licentia, non

- valet.
9 Immemorabilis non habet vim tituli, ubi consuetudo à jure est reprobata.
10 Consuetudo perniciosa est, per quam mittitur inquisitio que in confirmatione servari debet.
11 Electus potest administrare ante confirmationem, si hoc habeat ex privilegio, ut Cistercienses & Præmonstratenses.
12 Electi in partibus remotis stante consuetudine possunt administrare ante confirmationem, etiam si curia sit ultra montes.
14 Electi in concordia extra Italiam & Papa immediatè subiecti administrare possunt ante confirmationem, nisi esset Legatus in Provincia.

Cum Venerabilis. Non valet consuetudo, per quam Prælatum sine Superioris sui licentia potest dimittere Prælatum. Hoc dicit secundum Joannes Andr. & alios post eum, vel plenius secundum Abb. Non potest introduci

ex consuetudine, ut quis possit dimittere dignitatem sine superioris licentia, vel ut possit electus administrare non habita confirmatione à superiore. Dividitur in tres partes. In prima ponitur temeraria translatio. In secunda translatio

excusatio

excusatio, ubi, postmodum. In tertia excusationis reprobatio ubi, cum igitur.

Nota primo ubi, Legationis officio fungerentur. In una Provincia posse simul esse plures Legatos de latere; prout hic erant Episcopus Host. & Cardinalis S. Crucis.

Secundo nota ubi, Non tam consuetudo: non valet consuetudinem, per quam rumpitur nervus Ecclesiasticæ disciplinae Bald. hic in princ. Unde dicit Archid. in c. Præteritis num. 3. 34. dist. potestatem Romanæ Ecclesie dici nervosam, quia non frangitur, licet in cortice vulneretur.

Tertio nota ex hæc decretali, duos casus in quibus generalis consuetudo servari non debet. Primus est dimittendi dignitatem, seu Prælatum, vel ad aliam se transferendi absque Superioris licentia, ut patet ibi, propria temeritate migrasse, & notat Joan. Andr. Bald. Bellam. Butr. Cardin. Anchar. Abbat. & Joannes de Ann. in summario textu.

Secundus est administrandi Prælatum ante obtentam Superioris confirmationem; quamvis enim hæc littera dicat, nec habita, nec petita: tamen hoc non ideo dicitur, quod satis fuisse petere; sed dicit factum narrando & contemptum aggravando, ut bene per Joan. Andr. num. 3. & Abb. num. 4. vers. Oppone. Ad hoc enim non sufficit licentiam petere, nisi obtineatur, ut c. admonet, c. quod in dubiis, & c. nisi cum pridem infra de renunc. & pondera rationem in textu expressam cur in prædictis duobus casibus consuetudo non sit servanda, videlicet quia hæc non tam consuetudo, quam corruptela merito est censenda quæ sacris Canonibus est inimica, ut in littera. Ex hoc enim sequitur ut non valeat, etiam si sit tanti temporis, ut ejus initium non extet memoria: nam quotiescumque lex non solum tollit sed etiam reprobatur & damnatur consuetudinem uti pravam & irrationabilem: tunc censetur sublata etiam immemorabilis, ut post alios tradit Covarr. var. resolut. lib. 3. cap. 13. num. 5. vers. Adnotandum tamen est. Ex est ratio, quia etiam si tempus immemorabile regulariter habeat vim tituli, seu privilegii, ut l. Hoc jure, §. Ductus aquæ, ff. De aqua quotid. & assis. Hoc tamen fallit, ubi consuetudo à jure est reprobata. Ita Franc. in c. 1. in 2. not. vers. Imò tradit Host. de consuet. lib. 6. Felin. in c. cum ex officio num. 13. de præscr. Put. decis. 166. num. 4. lib. 2. Quod sit, ut Oldrad. conf. Factum tale est de consuetud. num. 6. vers. Præterea non bene ratiocinatus fuerit: potest privilegio concedi, ut quis sine confirmatione administret, ut cap. 1. infra de suppl. neglig. Prælat. & c. Quia vos de appellat. & ibi notatur per Host. si potest privilegio: ergo de consuetudine; sunt enim paria hæc, ut notatur per Innoc. in c. novit infra de judic. Etenim equiparatio ista non procedit, ubi consuetudo est à jure improbat, ut hic & ipsemet Oldrad. tenuit loco inferius citando num. 12. esset enim permissiva consuetudo per quam omitteretur inquisitio, quæ in confirmatione servari debet, c. cum nobis & c. venerabilem infra de elect.

secundum Compoll. hic num. 2. qui refert propter hoc fuisse cassatam electionem Prioris S. Crucis Colubien. qui annos quinque sine confirmatione administraverat; licet postea Papa illum restituerit ex gratia. Unde quidam hoc habent ex privilegio, ut sine confirmatione administrent, sicut Cistercienses; nam sicut dicitur in patre dante tutore filio emancipato, quod Prætor eum confirmat sine inquisitione; §. Sed hoc insit. de satisfat. Tutor. & hoc propter confidentiam, quam gerit jus de tutore per patrem dato: Sic potest dici Papam tantam fiduciam habere de aliquibus, ut eis indulgeat, ut etiam sine inquisitione eorum electiones confirmantur & hæc dicta Compollani sequuntur hic Joan. Andr. num. 8. & communiter DD.

Rursus etiam idem Oldrad. conf. 9. postea super præjudicio sine præjudicio num. 5. vers. Item ponit, consultius electum in Episcopum de consuetudine Portugalie statim posse administrare ante confirmationem: tamen hoc ideo dicit, quia Ultramontani in concordia electi possunt illic administrare etiam circumscripta consuetudine in vim c. nihil infra de elect. & quia Papa tunc temporis residebat ultra montes & electus Bracarensis distabat à curia per 30. dietas & amplius dubitabatur an esset locus dispositioni d. c. nihil itant, licuisset electo statim administrare & Oldrad. respondit licuisse stare prædicta consuetudine Portugalie. Atque ita tunc non agebatur de consuetudine contra jus, ut in casu hujus c. 1. sed de consuetudine interpretativa prædictæ decretalis nihil.

Sed quidquid sit in casu Oldradi, generaliter tene quod hic dicitur, scilicet non valere consuetudinem administrandi ante confirmationem Superioris, prout tenuit ipsemet Oldrad. sibi contrarius in conf. 128. Quoniam ad investigationem num. 7. ubi ait huiusmodi consuetudinem esse à jure reprobam & ideo nec titulum, nec jurisdictionem conferre, & si aliqui Ordines hoc habent, ut sine confirmatione administrent id non esse ex consuetudine; sed ex privilegio. Idem firmant hic gloss. 2. Innoc. num. 1. Compoll. eod. num. vers. sed Host. Host. num. 6. Joan. Andr. num. 8. Butr. num. 24. vers. Dic quod consuetudo, Cardin. num. 5. & Abb. num. 6.

Fallit hæc regula in speciali casu d. c. nihil infra de elect. videlicet in Prælati, qui immediatè subsumt Papæ; nam si sint electi in concordia & sint extra Italiam constituti, ex generali dispensatione Papæ, statim administrent, ne scilicet Ecclesia interior patiatur in temporalibus & spiritualibus læsionem, ut ibi text. & hic in gloss. sanus. & per Innoc. num. 1. vers. Hodie autem. Nisi in partibus remotis essent Legati, quia tunc non haberet locum dispositio d. c. nihil, cessante nimirum illius ratione; sed esset locus huic decretali, ut sentit Innoc. in fin. dum ait: Sed hic cum in Provincia essent Legati, à quibus poterat confirmationem habere, non prodest consuetudo, Compoll. num. 2. Abb. Antiq. regid. & Boatin. quos refert & sequitur Joan. Andr. in fin. & Joan. de Ann. num. 1. vers. & colligitur hic.

DE CONSUETUDINE

Idem Innocentius III. Decano Salesberien. A Archidiacono, & Magistro P. Penere Canonico Parisiensi.

CAPUT VIII.

Cum dilectus filius Guil. Andrean. Ecclesie Monachus, qui pro Clerico ejusdem Ecclesie se gerebat, & G. Procurator Monasterii Karofenn. super jure eligendi Abbatem in Andrean. Monasterio, & ejusdem electione in nostra præsentia invicem litigarent, idem Gu. electionem suam à fratribus Andrean. Ecclesie concorditer celebratam, autoritate Apostolica petiit confirmari, asserens tam de jure communi, quam privilegio speciali, eis ab Alexandro Papa concessio, & à nobis postmodum confirmato, liberam eligendi autoritatem ad eosdem fratres tantummodo pertinere; & infra. Dictus verò procurator proposuit ex adverso; quod cum olim ad petitionem patronorum Ecclesie à Morienn. Episcopo fuerit constitutum;

perinare & postus, sicut Apollolus ait, à Spiritu sancto regere Ecclesiam Dei eosque Presbiteris superiores esse, ac Sacramentum Confirmationis conferre, ministris Ecclesie ordinare, acque alia pleraque agere ipsos posse, quorum functionum potestatem reliqui inferioris ordinis nullam habent. Et in can. 7. subicit anathemati contrarium dicentes. Quomobrem hodie hæreticum esset affirmare Episcopos non esse Presbiteris superiores ex institutione divina, tenet Valt. in 3. par. D. Thom. tom 3. disp. 245. cap. 3. num. 26.

16 Tertio affirmant Butr. & Abb. ex ritu Apostolorum factum esse, ut simplices Sacerdotes administrando Sacramentum Confirmationis, & Ordinis, non imprimant characterem. Quod similiter stare non potest, quia Ecclesia non potest impedire effectum Sacramenti, quando concurrunt ea, que sunt de necessitate Sacramenti, cap. Ordinationes 9. quest. 1. cap. Quod quidam 1. quest. 1. Unde si verum esset simplicem Sacerdotem ex ordinatione Christi esse verum Ministrum Sacramenti Confirmationis, & Ordinis, non potuisset ab Ecclesia impediri impressio characteris, neque enim quicumque effectus, puta scandalum, vel schisma potest effectum Sacramenti impedire, ut inquit Turresem in d. cap. Legimus 93. dist. num. 2. vers. Tertio probatur conclusio. Et propterea Bellam. hic num. 9. post Henric. vers. Henricum vero, concludit Presbiteros conferre, & Episcopos characterem Confirmationis, Ordinis conferre, non obstante quavis Ecclesie prohibitione, allegat Archid. in cap. Manus de consecr. dist. 5. & Guil. de Monte Land. in Clem. Plerisque de elect. & tenet hic expressè Innoc. num. 4. Quia ratione factum est, ut Sacerdos & Episcopus etiam excommunicatus, depositus & degradatus retineat potestatem consecrandi, quia ordinem non amittit, sed tantum jus consecrandi, sibi auferunt; & ideo si consecrat, peccat, sed tamen consecratum est, Episcopus enim non dedit ordinem, sed Deus per ministerium Episcopi, & Deus possit auferre, non Episcopus, quia non est constitutus minister auferendi ordinem, sicut conferendi; quia propter efficaciam consecrationis debet esse ordo perpetuus, ut formaliter inquit Div. Thom. in 4. dist. 13. quest. 1. art. 1. quest. 4. in corp. & ad 2. Et hæc dicit verissimam opinionem Silvest. in ver. Degradatio num. 9.

17 Tertio nota circa potestatem inferioribus Sacerdotibus tribuendam in his que sunt Ordinis Episcopalis, consuetudinem nihil posse, ut hic per Butr. num. 7. Imol. num. 2. in ult. notab. Abb. num. 2. & reliquos omnes. An autem hoc vendicat sibi locum si consuetudo sit immemorabilis, dicam plenè in quest. seq.

18 Ex facto quantum est, An generalis Ordinis Silvestri norum possit suis subditis Regularibus primam tonsuram, & minores ordines conferre, pro ut ab immemorabili tempore conferre consuevit.

19 Videtur respondendum non posse. Nam ex Juris communis dispositione ad hoc ut Abbas suos subditos Ordinibus minoribus initiare valeat: duo necessariò requiruntur, id est ut sit legitimè benedictus & Presbiter, ut statutum est in septima Synodo relata in capite Quoniam 69. dist. & in capite Cum contingat de state & qualitate, his verbis: Dummodo ipsi ab Episcopo secundum morem præcedentium Abbatum manus impositione facta noscatur & consecrati cum existeret Sacerdotem per primam Tonsuram juxta formam Ecclesie datam, à talibus Clericis Ordo confertur: ex quibus verbis præsertim ponderando dictionem illam dummodo, que facit dispositionem conditionalem, adeo ut nisi verificetur qualitas illa adjecta, dispositio locum non habeat, capite in. in fine de translatione Episcopi, capite Ex tuatum in fine de usa pall. Gemin. conf. 56. Pro hujus dubii declaratione, num. 4. vers. Nam hæc dictio dummodo satis clare colligitur duas condiciones esse necessarias ad hoc ut per primam Tonsuram Abbas conferat Ordinem Clericalem & inter has condiciones primo loco requiritur ut ei manus impositio per Episcopum facta sit. Que quidem manus impositio nihil est aliud quam solemnitas benedictio, ut illic glossa & Doctores interpretantur. Et dixi in capite Presbiter de Sacrament. non iterum. Idem probat textus in capite 1. de suppl. neglig. Pralat. ubi ita demum Abbas non benedictus potest suos Monachos benedicere & ordinare, si Episcopus tertio requisitus eundem Abbatem benedicere recusaverit: quod indicat temerità Episcopi recusatione, Abbatem non benedictum non posse suos subditos ordinare; cum Pontifex illud concesserit in odium Episcoporum, ne propterea in spiritualibus patiantur Monasteria detrimentum propter Episcoporum negligentiam, ut ibi animadvertit glossa in verbo alia. Atque ita simplices Abbates quibus manus impositio per Episcopum facta non est, prorsus carent potestate Ordines conferendi, scripserunt in d. capite Cum contingat, Holtenus, Joannes Andreas, Antonius de Barrio, Abbas & alii omnes, Veritas, in tractatu de Episcopis, libro tertio parte secunda numero 9. Silvester in verbo, Ordo tertio sub num. 2. vers. Simpliciter vero Abbates, Rebull. in prag. tit. de Cler. & de quibus & quomodo n. 14. & Gabr. conf. 181. num. 27. in fine & num. 29. lib. 2. Neque obstat DD. in contrarium allegati, quia non dicunt benedictionem non esse de substantia ad effectum conferendi Ordines, id enim esse de substantia ad hoc, ut sed solum dicant eam non esse de substantia ad hoc, ut electus dicatur Abbas; nam etiam sine benedictione Abbas est. Atque ita loquitur Card. in Clem. Attendentes, §. Statuimus questione 6. num. 2. in fin. de stat. Monach. Felin. in cap. Eam ten. 7. de reser. Joan. de Selva de benef. qu. 38. num. 6. & 7. & qu. 2. num. 78. & seq. Et quamvis iidem asserant, Abbatem ante benedictionem posse exercere ea, que sunt officii, ordines tamen conferre non est officii tantum, sed ordinis, ut ait Innocen. in d. e. 1. num. 2. supplen. neglig. Pralat. atque ibi etiam Bellam. num. 11. circa princ. vers. Dicit tamen & Card. col. 2. ante fin. vers. Et hoc videtur sentire. Nec aliud statuitur decreto, c. 10. §. 23. Concil. Trident. nam ibi tantum prohibentur Abbates conferre ordines quocumque; qui regularis subditis sibi non fit. Unde non potest desumi à contrario sensu, ut suo subdito regulari cuiuslibet Abbas possit conferre ordines; sed ita demum si habeat qualitates à sacris canonibus requisitas, cum Concilium hac in parte nihil disponat, recipiatque declarationem, atque interpretationem passivam à jure communi, l. 2. C. de noxal. gloss. Bart. & DD. in l. Sciantur ff. Qui satis. d. cog. Atque ita hæc sententiam alia facta est Sacra Congregatio Concilii; declaravit enim secularem tonsuram ab Abbate benedictio, vel habente privilegium, ut possit ea omnia, que potest Abbas benedictus, quamvis ab eo non debuerit ordinari ob demptam sibi à Concilio jurisdictionem; recipiat tamen characterem; secus vero si Abbas non esset benedictus, vel tale privilegium non haberet; cum eo casu prorsus caret ordinandi potestate. Itaque Generalis Sylvestrinorum quamvis fit Abbas, quod tamen est satis dubium, ut in factu deducitur, tamen cum non sit benedictus, ut est in confesso, nullo modo potest de Jure Communii minores ordines conferre, id enim proportionaliter præstat benedictio Abbatibus, quod consecratio Episcopis. Felin. in c. Inter Monasterium in princ. de re judic. & scriptum plenè in c. 1. in 4. notab. de suppl. neglig. Pralat. ideoque non potest conferre ordines Abbas ante benedictionem, sicut non potest Episcopus ante consecrationem, cap. Transmissa ubi gloss. in verb. De talibus & c. quod sicut, §. Præterea de elect.

20 Ex privilegio autem Generalis similiter non videtur hanc facultatem habere. Nam quod pertinet ad communicationem privilegiorum quamvis Paulus V. extendit omnia privilegia ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium ad Congregationem Sylvestrinorum: in litteris tamen Apostolicis adest clausula, dummodo privilegia sacris canonibus, & Trident. Conc. decretis non sint contraria. Atque ita hæc communicatio non comprehendit facultatem conferendi ordines, que in Abbate non benedictio est contra canones, ut in d. c. Quoniam & c. Cum contingat Rursus quamvis idem Pontifex concesserit Monasterio Gualdi ejusdem Ordinis Nucerine Diocesis omnia privilegia, que competunt universo ordini S. Benedicti. Ceterum est tamen hoc privilegium extendi non posse ad facultatem ordinandi quam habent Abbates S. Benedicti; quis in eodem Monasterio nullus Abbas degit, sed tantum simplex Prior, cui non congruit prædicta facultas, nec unquam illa usus est. Unde cum cum non habeat superior ipsius Monasterii, cui localiter concessum est privilegium; longè minus illam habebit Generalis, qui nititur sola communicatione & extensione ejusdem privilegii, arg. l. Nemo plus juris, ff. De reg. jur. cum concord. de quibus ibi per gloss. At præterea absolutum est hujusmodi communicationes quantumvis amplas & generales nunquam comprehendere ea, que sunt Ordinis, cum sint difficilima concessiones, ut in specie plenè consulti Ant. de Butr. conf. 19. Quod sæpius fuit approbatum in Rota, & in Congregatione Concilii in casibus contingentibus. Privilegium verò quod asserit Nicolai IV. tantum concedit Generali usum insignium Pontificalium his verbis: Ut tu & successores qui, erunt pro tempore Generales dicti ordinis, mitra decorati, annulo, & aliis quibuscumque Pontificalibus insignis uti, & post Missarum solemniam super populum benedictionem solemnem largiri libere possitis, & c. Hoc autem privilegium nullo modo comprehendit facultatem exercendi ea, que sunt ordinis, ut probat text. juncta gloss. in verb. Tonsuram in cap. Abbates de privilegiis in 6. ibi enim disponitur, ut Abbas, qui est indultus Apostolico potest ut Pontificalibus, possit etiam conferre tonsuram suis subditis, gloss. verb. Et hoc intellige, inquit, secundum determinationem d. cap. Cum contingat de elect.

21 Denique non suffragatur Generalibus, quod ab immemorabili tempore suis subditis minores ordines contulerint; quia ea, que sunt ordinis, nullo tempore præscribuntur: ut est textus clarus hic, ubi omnes notant, ut dixi sup. in 3. not. Et in terminis Abbatis allegatis, ut dixi sup. pro minorum ordinum collatione, post Joan. And. concludit Archid. in d. c. Abbates sub num. 2. & Gemin. qui eam consuetudinem irrationabilem appellat, & Henric. Boich. in d. c. Cum contingat in fin.

22 In Congregatione Concilii habita die vigesima Decemb. proximi præteriti propositum fuit dubium, an Generalis Sylvestrinorum possit suis subditis regularibus primam tonsuram, & minores ordines conferre. Et quod pertinet ad Juris Communii dispositionem, censuerunt omnes Generali hanc facultatem non competere, cum non coniter cum esse Abbatem, & benedictum, ut requirit text. in cap. Quoniam 69. dist. & in c. Cum contingat de state & qualitate. Præterea consuevit, neque ex privilegio Generali habere hanc potestatem minores ordines conferendi, quia communicatio privilegiorum ordinis Sancti Benedicti, præterquam quod habet clausulam, dummodo privilegia sacris Canonibus, & Tridentini Concilii decretis non adversentur: non extenditur ad ea, que sunt ordinis, cum sint difficilissimas concessiones, juxta cap. 19. Ant. de Butr. Et privilegium utendi insignis Pontificalibus, quod habent Generales Sylvestrinorum non importat facultatem conferendi minores ordines, text. juncta gloss. in ver. Tonsuram in cap. Abbates de privilegiis. In 6. & alias consuit S. Congregatio similiter per textum hic, majori parte Patres extimarunt; non suffragatur consuetudinem secundum quam Generales pro tempore dicte religionis dicuntur ab immemorabili tempore minores ordines contulisse.

23 Sed quia aliquibus visum est immemorabilem consuetudinem habere vim privilegii Apostolici, cap. Super quibusdam, & ibi gloss. in ver. Non extat memoria de verbor. significat, & facere ut præsumatur, melior titulus de mundo, ut ubique dicunt DD. quos citat Menoch. conf. 50. num. 65. & conf. 80. num. 43. Rota decis. 249. num. 4. par. 5. recent. ideo placuit Patribus super hac consuetudine rursus audire Generalem.

24 In qua dubitatione videtur respondendum, ejusmodi consuetudinem utcumque immemorabilem non valere. Nam ea que sunt ordinis Episcopalis, nullo unquam tempore præscribuntur; sed facultas minores ordines conferendi est Ordinis Episcopalis ergo nullo tempore præscribitur. Major propositio probatur aperte in hac Decretali, ubi improbatum consuetudo quorundam Sacerdotum qui præsumebant conferre Sacramenta solis Episcopis reservata; atque hinc omnes colligunt ea que sunt Ordinis Episcopalis, non posse acquiri per prescriptionem etiam immemorabilem. Ratio est, quia simplex Sacerdos absque Apostolico privilegio non est capax exercendi ea que sunt Ordinis Episcopalis; & præscriptio immemorabilis ita demum acquirit privilegium & habet vim tituli, si is qui vult præscribere sit capax: ut notat expressè Abbas hic num. 2. his verbis: Nota unam regulam mente tenendam, quod ea que sunt Ordinis Episcopalis non possunt acquiri per prescriptionem ex consuetudine quantumvis antiqua vetustissima: nam possessio temporis, cuius initium non est memoria, habet vim tituli quando datur capacitas in exercente, alia non. Et sic limita cap. 1. de præser. lib. 6. §. 1. Hoc jure §. Datus aqua, ff. De aqua quodvis, & alius, & allegat Joan. Andr. Idem dicentem in cap. 2. de præser. in 6. Idem notat gloss. 1. in cap. Illud 43. dist. Cardin. conf. 58. num. 2. Felin. post alios in cap. Cum contingat n. 4. vers. Secundo fallit de foro compet. Paris. in cap. Cum nobis num. 4. seq. de præser. Bald. in tract. de præser. in prima parte quintæ partis principalis in 7. quest. num. 53. & alii relati ab Anton. Gabr. commun. concl. lib. 5. de præser. concl. 1. num. 15. Et inde fit, ut multa acquiri possint per privilegium, que tamen non possunt acquiri per prescriptionem immemorabilem, ut not-

25

26 Denique non suffragatur Generalibus, quod ab immemorabili tempore suis subditis minores ordines contulerint; quia ea, que sunt ordinis, nullo tempore præscribuntur: ut est textus clarus hic, ubi omnes notant, ut dixi sup. in 3. not. Et in terminis Abbatis allegatis, ut dixi sup. pro minorum ordinum collatione, post Joan. And. concludit Archid. in d. c. Abbates sub num. 2. & Gemin. qui eam consuetudinem irrationabilem appellat, & Henric. Boich. in d. c. Cum contingat in fin.

27 In Congregatione Concilii habita die vigesima Decemb. proximi præteriti propositum fuit dubium, an Generalis Sylvestrinorum possit suis subditis regularibus primam tonsuram, & minores ordines conferre. Et quod pertinet ad Juris Communii dispositionem, censuerunt omnes Generali hanc facultatem non competere, cum non coniter cum esse Abbatem, & benedictum, ut requirit text. in cap. Quoniam 69. dist. & in c. Cum contingat de state & qualitate. Præterea consuevit, neque ex privilegio Generali habere hanc potestatem minores ordines conferendi, quia communicatio privilegiorum ordinis Sancti Benedicti, præterquam quod habet clausulam, dummodo privilegia sacris Canonibus, & Tridentini Concilii decretis non adversentur: non extenditur ad ea, que sunt ordinis, cum sint difficilissimas concessiones, juxta cap. 19. Ant. de Butr. Et privilegium utendi insignis Pontificalibus, quod habent Generales Sylvestrinorum non importat facultatem conferendi minores ordines, text. juncta gloss. in ver. Tonsuram in cap. Abbates de privilegiis. In 6. & alias consuit S. Congregatio similiter per textum hic, majori parte Patres extimarunt; non suffragatur consuetudinem secundum quam Generales pro tempore dicte religionis dicuntur ab immemorabili tempore minores ordines contulisse.

28 Sed quia aliquibus visum est immemorabilem consuetudinem habere vim privilegii Apostolici, cap. Super quibusdam, & ibi gloss. in ver. Non extat memoria de verbor. significat, & facere ut præsumatur, melior titulus de mundo, ut ubique dicunt DD. quos citat Menoch. conf. 50. num. 65. & conf. 80. num. 43. Rota decis. 249. num. 4. par. 5. recent. ideo placuit Patribus super hac consuetudine rursus audire Generalem.

29 In qua dubitatione videtur respondendum, ejusmodi consuetudinem utcumque immemorabilem non valere. Nam ea que sunt ordinis Episcopalis, nullo unquam tempore præscribuntur; sed facultas minores ordines conferendi est Ordinis Episcopalis ergo nullo tempore præscribitur. Major propositio probatur aperte in hac Decretali, ubi improbatum consuetudo quorundam Sacerdotum qui præsumebant conferre Sacramenta solis Episcopis reservata; atque hinc omnes colligunt ea que sunt Ordinis Episcopalis, non posse acquiri per prescriptionem etiam immemorabilem. Ratio est, quia simplex Sacerdos absque Apostolico privilegio non est capax exercendi ea que sunt Ordinis Episcopalis; & præscriptio immemorabilis ita demum acquirit privilegium & habet vim tituli, si is qui vult præscribere sit capax: ut notat expressè Abbas hic num. 2. his verbis: Nota unam regulam mente tenendam, quod ea que sunt Ordinis Episcopalis non possunt acquiri per prescriptionem ex consuetudine quantumvis antiqua vetustissima: nam possessio temporis, cuius initium non est memoria, habet vim tituli quando datur capacitas in exercente, alia non. Et sic limita cap. 1. de præser. lib. 6. §. 1. Hoc jure §. Datus aqua, ff. De aqua quodvis, & alius, & allegat Joan. Andr. Idem dicentem in cap. 2. de præser. in 6. Idem notat gloss. 1. in cap. Illud 43. dist. Cardin. conf. 58. num. 2. Felin. post alios in cap. Cum contingat n. 4. vers. Secundo fallit de foro compet. Paris. in cap. Cum nobis num. 4. seq. de præser. Bald. in tract. de præser. in prima parte quintæ partis principalis in 7. quest. num. 53. & alii relati ab Anton. Gabr. commun. concl. lib. 5. de præser. concl. 1. num. 15. Et inde fit, ut multa acquiri possint per privilegium, que tamen non possunt acquiri per prescriptionem immemorabilem, ut not-

30

tatur in d. cap. 2. de præser. in 6. in d. cap. Causam, & in cap. Accedens de præser. & tradit Barc. Socin. in conf. 160. vol. 2. num. 22. vers. Videmus enim quod multa privilegia concedi possunt, que immemorabili prescriptione non quaruntur. Et enim, ut ait Joan. Monach. in d. cap. num. 4. Iura que dicuntur tempore immemorabili habere vim privilegii, loquuntur quando cadere possent jus in aliquem absque autoritate Sedis Apostolicæ expressæ: sed jus exercendi ea, que sunt ordinis Episcopalis, non cadit in simplicem Sacerdotem absque expressa autoritate Sedis Apostolicæ, ut hic. Ergo tempore immemorabili quod ad hoc non habet vim privilegii. Ratio est quia qui non potest possidere, nullo tempore potest præscribere, cap. Causam de præser. & cap. Sine possessione de reg. jur. in 6. Sed simplex Sacerdos non potest possidere; aut simpliciter exercere ea, que sunt ordinis Episcopalis: ut hic patet. Ergo nec ullo tempore præscribere. Idem probat text. in c. Aqua de consecr. Ecclis. vel Altar. ubi Gregorius prohibet Ecclesiis reconciliari per simplices Sacerdotes, etiam aqua fuerit per Episcopum benedicta non obstante, inquit, consuetudine Ecclesie Bracharensis, que dicebat esse potius corruptela: atque ex eo textu similiter eliciunt gloss. & DD. ea, que sunt ordinis Episcopalis, nullo unquam tempore posse præscribi, cum Pontifex reprober ibi consuetudinem tanquam corruptelam: & de consuetudine immemorabili loquitur ibi Vinc. & Joan. Andr.

31 Minor propositio: id est minores Ordines conferre, non esse Jurisdictionis; sed ordinis Episcopalis, probatur per textum expressum in capite Quod sicut, §. Super eo de elect. ubi Innoc. III. jubet corripi & castigari Episcopum qui in die consecrationis sue antequam Missarum solemniam finirent Acolitum ordinavit & infra in §. Præterea reprehendit Archiepiscopum qui antequam imperrer Pallium: Clericos ordinare festinat. Certum est autem Episcopum ante consecrationem & Archiepiscopum ante susceptum pallium posse exercere ea que sunt Jurisdictionis; non autem ea que sunt Ordinis, c. Transmissa ubi notat glossa & DD. de elect. Sed Episcopus ante consecrationem & Archiepiscopos ante susceptum pallium non possunt minores Ordines conferre, d. §. Super eo & §. Præterea & tradit Berhez. in tractatu de Episcopis lib. 3. part. 2. n. 8. Ergo minores Ordines conferre, non est Jurisdictionis; sed Ordinis.

32 Præterea, que sunt Jurisdictionis possunt alteri Sacerdoti: imò etiam non Sacerdoti ab Episcopo delegari; non autem ea que sunt Ordinis Episcopalis, d. c. Aqua de consecr. Ecclesia vel Altar. ibi, quia licet Episcopus committere valeat que Jurisdictionis existant: que Ordinis tamen Episcopalis sunt, non potest inferioris gradus Clericis de mandare. Et c. si cui de elect. in 6. fed potestas conferendi minores Ordines non potest ab Episcopo delegari simpliciter Sacerdoti, ut omnes tradunt in d. c. Aqua de probat Silvester in verbo Episcopus, num. 9. Ergo hæc potestas non est Jurisdictionis, sed Ordinis Episcopalis.

33 Præterea in capitalium Sede vacante, transeunt que pertinent ad Jurisdictionem, capite Cum olim, ubi glossa in verbo Capitulo de major. & obed. sed facultas minores Ordines conferendi, non transit in Capitulum Sede vacante, ut per gloss. in capite Si Episcopus de suppl. neglig. Pralat. in 6. & in c. His qui de minor. & obed. Fedar. de Sen. conf. 30. col. 2. Ergo hæc facultas ad Jurisdictionem non pertinet.

34 Ad hæc Clericos à minoribus Ordinibus deponere seu degradare, est Ordinis Episcopalis, capite Episcopus 11. quest. 3. ubi glossa in verbo Reliqui. Ergo & Clericos initiare, quia ejus est deponere cujus est ordinare, capite Nullus primus 9. quest. 2. cap. 3. de Parochiis. Holt. in capite Cum contingat num. 2. de foro competens. Ita arguit Bertach. de Episcopis lib. 3. par. 2. n. 24. & tradit Abbas post gloss. in c. Transmissa num. 4. de elect. Idem enim est iudex recti, & obliqui secundam Philosoph. 2. de anima, & Jur. rect. in cap. Sancta Romana num. 4. vers. Tertio sic. 15. dist.

35 Rursus minorum Ordinum collationem non esse jurisdictionis tantum; sed ordinis, tradit expressè Innocent. in c. 1. num. 2. de supplen. neglig. Pralat. quem ibi sequuntur Egid. Bellam. n. 11. circa princ. & Card. col. 2. ante finem vers. & hoc videtur sentire, & idem scripsit Archid. in cap. Quoniam 69. dist. Petr. de Anchar. in cap. 2. de præser. de reg. jur. in 6. Silvest. in verb. Ordo sub num. 2. vers. consuetudo licet det jurisdictionem.

36 Ac demum hæc esse fidelis Catholicæ veritatem, definitum videtur decreto Conc. Trid. sess. 23. de Sacr. Ordin. cap. 4. ubi Episcopi declarantur Presbiteris esse superiores & ministros Ecclesie ordinare & alia pleraque peragere posse quarum functionum potestatem reliqui inferioris ordinis nullam habent & contrarium asserentes anathematizantur can. 7. Concludit ergo argumentum intro propositum quod jus minores ordines conferendi, cum sit ordinis Episcopalis,

37

DE CONSUETUDINE.

Innocentius III. L. Vicario nostro apud Constantinopolim constituto.

CAPUT IV.

Quanto de benignitate: & infra. Pervenit ad Audientiam nostram quod quidam simplices Sacerdotes apud Constantinopolim ea Sacramenta presunt...

SUMMARIUM.

- 1. Consuetudo non habilitat Presbiteros ad ea, que sunt reservata ordini Episcopali. 2. Confirmationis Sacramentum conferri potest per solos Episcopos...

ministras Ecclesie ordinare. 4. Consuetudo contra Concilia generalia valide introducti non potest.

quantes dispositiones contrarias, ibid. Privilegium Papa contra concilium absque derogatione non valet, ibid.

Quanto Preterea consuetudinis Presbiteri non possunt in fronte chrisimare: hoc dicit secundum Joan. Andr. Cardin. Anchar. & Imol. Sed quia hanc littera loquitur...

pulum, ut gloss. dicit Actor 1. Statuerunt orantes, qui eorum eligeretur in opus ministerii Apostolici. Hinc enim manifeste patet non esse idem ministerium Apostolorum & Discipulorum...

quod si praefatus locus divino munere aded pullularet, ut Prior, aut Abbas confiteretur ibidem, electio ejus penes fratres ejusdem loci & capitulum Karofenn. penderet: & hujusmodi obtentu statuti sic fuerit longè retroactis temporibus obser- vatum, ut Monasterio Andrenn. vacante, Andrenn. fratres in Karofenn. capitulo, aliquem de gremio Monasterii Karofenn. sibi eligerent in Abbatem, electio præ- dicti G. tam contra statuti tenorem, quam etiam contra consuetudinem approba- tam (quæ optima est legum interpres) minùs canonicè attentata, meritò cassari debebat; & infra. Quia nobis constitit electionem ipsam à suspensis & de suspensio etiam celebratam, eam justitià exigente cassavimus. Cæterum cum supradictum statutum ita sanè possit intelligi, quod per illud nec juri communi, nec privilegium derogetur, ut videlicet ad sæpeditos fratres electio spectet Abbatis, & ad Karo- fenn. capitulum confirmatio; Mandamus quatenùs si ex parte Karofenn. cœnobii, talis fuerit consuetudo probata, quæ juri communi præjudicet in hac parte vos se- cundùm illam decernatis electionem Andrenn. Abbatis de cætero faciendam: alio- quin Andrenn. monachus jus eligendi Abbatem adjudicare curetis: ut sic de cætero liberam habeant facultatem, vel de gremio Ecclesiæ suæ, vel etiam aliunde, per electionem Canonicam eligendi personam idoneam in Abbatem præsentandam Ka- rofenn. capitulo, ut ab eo (si fuerit canonica confirmetur.

SUMMARIUM.

- 1 Consuetudine introduci potest, ut una Ecclesia de Collegio alterius teneatur sibi Prælatum eligere & num. 26.
2 Monachus in Prælatum electus habet jus prosequendi propriam electionem, etiam in iudicio contentio- so.
3 Monachus non potest consentire electioni de se factæ ab extraneo Collegio absque sui superioris licentia.
4 Capitulum sede vacante potest super iure eligendi liti- gare.
5 Privilegium potest concurrere cum jure communi.
6 Monachi unius Monasterii ex consuetudine possunt sibi vendicare jus eligendi Abbatem in alio Monas- terio.
7 Consuetudo est optima legum interpres.
8 Suspensus non potest eligere, nec eligi.
9 Capitulum generale an possit statuere, ut Prælati Ge- neralis eligi non possit de eadem natione, de qua fuit immediatus prædecessor, & num. sequen. usque in finem.
10 Electio Abbatis Generalis tam activa, quam passiva libe- re spectat ad universam Congregationem.
11 Statutum restringens libertatem electionis an sit contra jus & num. 34. & seq.
12 Capitulum Generale non potest statuere contra Cano- nes.
13 Major pars Capituli non potest præjudicare minori in iure eligendi; sed requiritur omnium & singulorum consensus.
14 Declaratur, num. 47. 48. & 50.
15 Capitulum generale non statuit contra jus privatum juri alterius detrahendo.
16 Major pars Collegii non sufficit in statuto, quæ sunt contra jus alicui competentem.
17 Jus eligendi Generale ex corpore totius Congregatio- nis est publicum, quod factio, vel statuto tolli non potest.
18 Intellectus l. Seyphi, ff. De optim. legat. & num. 50.
19 In electione qualibet eligendus est melior & vite san- ctitate præstantior.
20 Declaratur num. 52.
21 Electio de digno omisso digniori regulariter suscipitur; sed recantari potest eligentis.
22 Statutum Primævis in electio fieri non possit de extraneis, valuerat libertatem electionis.
23 Generali non licet in electione Provincialium & aliorum Officialium aliquos nominatim proponere ex quibus unus canonicè eligatur.
24 Electio non dicitur libera si facultas eligendi restringa- tur, ita ut certum genus personarum, imò una Perso- na eligi non possit.
25 Declaratur, num. 29. 35. 39. & 55.
26 Electio passiva majorem libertatem requirit, quam ac- tiva.
27 Statuta excludentia à beneficiis certum genus personarum dicuntur contra jus.
28 Capitulum Generale potest statuere ut electio Generalis

- fieri debeat ex certo gremio personarum, usque ad num. 39.
26 Consuetudo eligendi Prælatum ex certo genere personarum valet.
27 Statuti & consuetudinis æqualis est autoritas.
28 Consuetudo in tantum valet, in quantum nititur tacito consensu ejus qui potest jus condere.
29 Statutum restringens electionem ad certum genus perso- narum suscipitur quatenus concernit præjudicium sta- tuti.
30 Capitulares possunt juri electionis passivæ renunciare.
31 Electio de certo genere personarum facta per metum, vel impressionem an valet.
32 Voluntati nihil est sub Cælo ita contrarium sicut me- tus.
33 Episcopus cum suo Capitulo potest statuere de jure com- muni, ut Monachi unius Monasterii eligant sibi Præ- latum de gremio alterius Monasterii.
34 Ut electio ab uno Monasterio fiat de gremio alterius non est contra, sed præter jus.
35 Statutum restringens electionem valet si fiat ex justa causa.
36 Constitutio Capituli generalis quæ cavetur ne in Priores Monasteriorum eligantur plures quam tres de una na- tione, valida est.
37 Alternativa in electione tam Provincialium, quam Gene- ralis in pluribus Religionibus etiam non Mendicanti- bus instituta est.
38 Electio Generalis, quæ in aliquibus Religionibus fit ex singulis Provinciis per turnum, an sit ratio- nabilis.
39 Constitutio Capituli generalis excludens personas unius tantum nationis ab electione passiva non est contra li- bertatem electionis.
40 Matrimonium carnale sicut & spirituale omnimodam li- bertatem requirit.
41 Conditio si puella non nuserit alicui ex certo genere personarum non est contra libertatem matrimonii, si alii suspensio, quibus possit nubere.
42 Statutum adigens ad contrahendum Matrimonium cum certo genere personarum, vel prohibens ne puella nubat extra loca, ubi possidet hereditatem, est nullum.
43 Secus si statutum excipiat tantum certum genus perso- narum.
44 Statuta civitatum super Matrimonio non valent ex defectu potestatis etiam respectu pæne.
45 Constitutionibus omnium feri Ordinum regularium re- peruntur aliqui inhabilitati ad electionem passiva- m.
46 Prælati regulares habent jus suspendendi subditos à gra- dibus & dignitatibus ex quacumque causa occul- ta & extrajudicialiter.
47 Capituli major pars potest ex justa causa excludere certam nationem ab electione passiva.
48 Major pars Collegii non potest præjudicare minori si ab- sit voluntarii, secus si necessarii, vel ob publicam utilitatem.

- 49 Jus eligendi ex Collegio alterius Ecclesiæ non est publi- cum; sed commune.
50 Major pars factum in jure universitatis, vel Collegii præjudicat minori, sed in jure singulari.
51 Constitutio archiepiscopi ad eligendum Abbatem ex gremio certi Monasterii intelligitur si ibi reperitur aliquis idoneus.
52 Electorum libertas non leditur ex eo quod non reperitur nisi unus idoneus in Monasterio, de cujus gremio te- netur eligere.
53 Electio non semper facienda est de digniori simpliciter; sed de digniori quoad aliquod.
54 Juramenti forma in electione Romani Pontificis quæ.
55 Electionis libertas non violatur si ab ipsismet Capitalari- bus quorum interest, restringatur electio.
56 Capitulum generale de jure communi potest constitutiones facere.
57 Verbum, potest, procedente negotiatione inducit necessi- tatem præcisam & privatam potentiam.
58 Statuto si cavetur ut minor, vel Mulier non possit ven-

- 59 Beneficii collatio facta minori quatuordecim annorum est ipso jure nulla & provisi non faciunt fructus suos.
60 Statutum concernens favorem publicum à statutibus revocari non potest, si fuerit à superiore confirma- tum.
61 Capitulum generale an possit revocare decreta à se prius edita in vim privilegiorum Sedis Apostolicæ.
62 Statutum concernens publicam utilitatem, etiamsi con- firmatum non fuerit, revocari non potest à statuen- tibus.
63 Verbum, videlicet, refertur ad arbitrium boni viri.
64 Statutum speciale derogat generali, si ab eo discrepet, aut illi videatur contradicere.
65 Specie contraria generi sive præcedat generi, sive sequatur, limitat & restringit genus.
66 Statuta si sint contraria, est attendendum speciale, licet non habeat clausulam derogatoriam.

Cùm Dilectus. De consuetudine potest induci, ut una Ecclesia de Collegio alterius teneatur sibi prælatum eligere. Hoc dicit Hostiensis, dividit in quinque partes: Sed Joan. Andr. in duas. Prima narrat duplicem questio- nem cum partium allegationibus. Allegatio pro electo ibi, dicitur. Secunda unam definit ibi, Quia nobis. Alteram de- finiendam committit, ibi, cæteram. Breviter secundum Bal- dum. Sunt due partes. Thema cum allegationibus. Quædam Papæ declaratio & quædam commissio. Secunda ibi, Quia nobis.

Ultimò nota, electionem Abbatis de Jure Comuni spectare ad collegium Ecclesiæ, seu Monasterii vacantis. De electione activa non est dubium, c. infra de elect. & de cam infra proximè De electione passiva hic videtur casus, de quo in c. cum Ecclesia, de elect. Veritas tamen est passivam esse liberam circumscripta consuetudine, vel statuto de quo dic plene in questione sequenti.

Nota primò ibi, litigant. Monachus quamvis non habeat proprium, c. Non dicitur 12. q. 1. tamen electum in Prælatum habere jus prosequendi propriam electionem, etiam in iudicio contentioso, ita ut absque alio mandato possit principaliter super proprietate juris eligendi litigare in præjudicium eorum, quorum interest. At idem text. in capite cum dilectus supra de rescriptis. Quod tamen procedit secundum Petrum de Anchar. & Abbas in prin- cipio. si eligatur à Collegio proprio; quia tunc eo ipso quod eligitur, videtur sibi data potestas acceptandi Præla- tionem. Unde in acceptatione hujusmodi nullius consensus exigitur. Ad hoc quod notatur in c. qui tacet, de reg. jur. in 6. Mercator. Secus verò si eligatur ab extraneo Colle- gio; quia cum vellet, vel nollet non habeat, non potest con- sentire electioni de se factæ sine licentia sui Superioris pet- ta & obtenta. Imò si consentiret hoc ipso ejus electio tri- tatur. Casus est in c. Si Religiosus, de elect. lib. 6. facti text. in c. Religiosus de testam. cod. lib.

Posito decreto Capituli Generalis Congregationis Somaf- che, quo determinatum est, ut postea quam præpositi Ge- neralis Congregationis sui triennis regimini tempus exper- ientur, successor immediatè eligi non possit ex eadem natione seu statu.

Secundò nota in eodem verbo, Capitulum sede vacante posse super jure eligendi litigare & est unus casus in quo questio Ecclesiæ potest tractari vacante Ecclesia; licet regu- la sit in contrarium. Ratio est secundum Card. & Imol. quia talis questio pertinet ad consentium sine Prælati. Facit quod legitur & notatur in c. Decretis supra de rescript. Tertiò nota ibi, tam de jure communi, quam privilegio specialitè, privilegium potest concurrere cum jure communi, de quo in c. Veniens, de rescript. & in c. cum persona, de privi- l. in 6. Sed contrarium tenet gloss. in c. contra morem in ver. privilegio 100. dist. dicit Bald. hic n. 4. quoddam esse privilegium juri communi contrarium; quoddam juri communi consonans: vel secundum eum hoc est privilegium, quia jus commune prius erat violatum in fundatione Monasterii per constitutionem Ducefani de consensu patronorum & sic reverti ad jus commune quod erat quoddammodo subla- tum vocatur privilegium, ut dicimus de Ecclesia Nonantu- lana. Ad hoc l. si uxor, §. Pactus, vers. quoties enim ad jus ff. De pact. & sic reparatio status appellatur privilegium seu indulgentia.

Quæritur, an hoc decretum sit validum & observan- dum.

Quartò nota, ibi de gremio Monasterii, Karofenn. ex con- suetudine posse unum Monasterium vendicare sibi jus eligen- di Abbatem in alio Monasterio. Quid autem sit, si Mona- chi sint diversæ Religionis, vel habitus, an Monachus unius possit eligi in Abbatem alterius, dic ut in Clem. 1. de elect. & in c. Abbate, de vers. signis.

Contra decreti validitatem hæc potissimum videtur urgere. Et primò electio Generalis tam activa, quam passiva libe- re spectat ad universam Congregationem, ut de electione tiva est textus in c. fin num. 16. q. in c. Abbatem il. priyo 18. q. 2. & in c. in ordinatione 61. dist. ubi de passiva in c. Abbatem in Monasterio 18. q. 2. & hic ubi notant Docto- res & in specie Anton. de Butr. in prima lect. num. 7. & in 2. lect. num. 38. & num. 45. Card. Zarabell. num. 9. q. 1. gloss. 1. c. 2. ubi Archid. & Turrecr. num. 1. dist. 66. Et quamvis prædicta jura non loquantur de Abbate Gene- rali, sed de Abbatibus singulorum Monasteriorum & nomen Congregatio, ibi significet singularem cujusque Monasterii conventum: tamen sicut electio Abbatis particularis cujus- que Monasterii fieri debet liberè ex corpore congregationis illius Monasterii, de cujus Prælati electione agitur; ita ex eadem ratione electio Generalis, qui toti Congregationi præficiuntur, eligi debet liberè ex corpore totius Congregatio- nis, ut considerat Rota decis. 65. num. 5. par. 1. in recen. Ergo statutum restringens libertatem electionis est contra jus quod tenet Butr. hic in secunda lectura num. 45. quia inquit, id quod erat voluntatis secundum dispositionem juris com- munitis, trahitur ad causam necessitatis, quod est directè contra jus commune & consequenter decretum de quo agitur excludens certam rationem ab electione passiva præpositi Generalis videtur nullum ex defectu potestatis; quia Capitu- lum Generale non potest statuere contra canones, sicut nec Episcopus, nec Sinodus, c. quod super his, de major. & obed. gloss. hic in ver. constitutum, & Butr. in secunda lect. num. 38. & Abb. num. 10. Navarr. cons. 8. queritur primò, num. 1. de consi.

Quintò nota, ibi, quam etiam contra consuetudinem ap- probatam, dispositionem ambiguum recipere declarationem ab observantia subiecta, quia consuetudo est optima legum interpres, concordat cap. certificari, de secul. & l. Si de interpretatione, ff. De legib. Item consuetudo, ut dicit Host. interpretatur, corrigi, immutari, & presumptionem inducit. Quæ singula latè hic prosequitur Card. Sextò nota, ibi, à suspensis & de suspensio, suspensum non potest eligere, nec eligi. At idem c. cum inter il. in fi. de elect. c. cum bona, de stat. & qual. & c. postulasti, de cler. excomm. ministris. An autem possit excommunicare & be- neficia conferre, dic ut per gloss. in ver. à suspensis, per In- roc. num. 4. & omnes hic.

Secundò, cum quilibet de Congregatione habeat jus ut eligi possit in generalem; ut superior dictum est, major pars Capituli generalis non potest cuiquam in voto hoc jus adim- nere, ex not. per gloss. communiter approbatam in c. Quia propter in ver. Vice omnia, elect. Butr. hic in secunda lect. n. 6. Navarr. cons. 2. in quadam Religione, num. 3. hoc tit. Sed ad hoc requiritur omnium, & singulorum consensus, quia ne- mo cogitur juri suo renunciare invitatus, cap. Abbas, injr. Quod met. caus. l. Irutam, C. De contrah. em. t. Host. in d. cap. Quia propter num. 49. & quod omnes tangit, ab omnibus approbati debet l. ultim. C. De antor. pract. gloss. in c. 2. in ver. Ab omnibus, 66. dist. Et in his terminis tradit Rota in prædicta decis. 65. num. 5. in fin. Et Capitulum Generale non statuit contra jus privatum juri alterius detrahendo, quia hoc est solius Papæ; cap. Quæ in Ecclesiis, de consi. cap. Constitutus, de re- lig. domib. cap. Statutus, 19. quæst. 6. Butr. ubi supra num. 37. Ad quod confert decisio Putei 41. lib. 1. & Sarnæ. de jure quæst. quæst. 9. dum voluit ut in com- petentibus de Jure Communi sit necessaria derogatio regule de jure quæsto non tollendo. Et generaliter in statutis quæ sunt contra jus alicui competentis non suffi-

tere majorem partem Collegii, seu universitatis, sed de-
bere omnes esse concordantes respondet Angel. *conf. 247. in-
cipien. Visti & examinari.* quem referunt in c. *Cum om-
nes de cons. Felin. num. 2. vers. Hanc conclusionem limit-
ta primo,* dicens hanc esse notabilem limitationem ad l.
Quod major ff. Ad municip. & Dec. num. 36. in 1. lect.
Tertio, hoc jus ut fieri possit electio de corpore totius
Congregationis est publicum, & ideo pacto non potest
16 tolli: ergo nec statuto, c. *Si diligenti, de sur. compes. cap.*
Requisita, de testum. cum similit. Et ita arguit gloss. *his*
in vers. Constitutum, & Butr. in 2. lect. num. 39.
Quarto, pro hac parte adducitur textus in l. *Seyphis,*
ff. De opt. legat. ubi Paulus respondit: scyphi electione
data, si non omnibus scyphis exhibitis legatarius elegerit integram
ei electionem manere placet. Sicut igitur si vel una res
excludatur a facultate eligendi, electio legatarii non dicitur
libera, nec tenet, ut ibi notat gloss. in *vers. Integram,*
& Butr. in *prin. et al. & multo minus videtur libera electio*
Capituli Generalis, à qua excluduntur personae unius
nationis. Quem textum ad hoc propositum adducit Rota,
ut dicemus infra in 7. *et ult. fundamento,* licet cum al-
leget sub initio, l. *Nec solum ff. De optim. legat.*
Quinto in omni electione ille est preferendus qui ce-
teris est melior, ac morum & vite sanctitate praeferantior,
6. *Lacet ergo 8. q. 1. cum concord. de quibus per gloss. in*
v. Sanctiones, de off. custod. & Lambert de iure patr. c. 2.
in lib. 2. par. 1. q. 10. art. 3. numer. 5. & 6. At fa-
cile potest contingere, ut in natione excluda ab electione
passiva reperiantur aliqui religiosi qui ceteris omnibus
dignior, & praeferantior sit. Ergo ille erit necessarius eli-
gendus, & consequenter servandum non erit decretum
excludens illum ab electione passiva, ut in proposito con-
siderat Rota *decis. 65. numer. 8. par. 1. in recent. Et*
quamvis pro validitate electionis satis sit si dignus eligatur,
*& electio de digno, omisso digniori fulmineatur, c. Mo-
nasterium, 16. quae. 7. cap. Cum nobis de elect. & tradit*
post alios Covarr. in reg. Peccatum, par. 2. §. 7. numer.
3. vers. Sed hoc in hunc sensum; id tamen procedit post-
quam facta est electio, quae ex omissione dignioris non
retractatur, ut litium occasiones amputentur: sed ante
electionem omnia iura clamant, ut meliores & sanctiores
eligantur; & ideo peccant contra iustitiam distributivam,
qui omisso digniori eligunt dignum, ut notant omnes in c.
Constitutus de appellat. S. Thom. in 2. 2. quae. 63. art.
2. ad 3. Covarr. & Rota loc. citat. & patet ex constitu-
tionibus hujus Congregationis, pagina 30.
Sexto, ad hoc adducitur Bald. in *cap. Cum terra n. 6.*
de elect. ubi determinat non valere statutum Principis ut
electio fieri non possit de extraneis, etiam in Patria in-
veniantur multi dignissimi; quia inquit, licet hoc sit ho-
neustum, tamen vulnerat libertatem, quia nimis arctat eam.
Et confirmatur ex declaratione olim edita à Sacra Con-
gregatione Concilii. Nam consultà à Generali Ordinis S.
Augustini an liceat eidem Generali in electione Provincia-
lium, Priorum, aliorumque officialium scienda aliquos
nominatim proponere, ex quibus unus canonicè per se-
creta iustitragia ad officium eligatur, respondit non licere,
de qua videtur casus in d. c. *Cum terra de elect.*
Ultimo in propriis terminis Constitutionis excludentis
certum genus personarum ab electione passiva adducitur Rota
in *praesalvagata decisione 65. num. 6. par. 1. in recent. cuius*
haec sunt verba: Cum in electione requiratur summa libertas
& ab ea debeat longe abesse omnis coactio & restrictio d. c.
Cum dilectus in fine ubi liberam habeant &c. Si facultas
eligendi restringitur, ita ut certum genus personarum:
imò una persona eligi non possit; non dicitur libera electio,
l. *Nec solum, l. Imò ff. de opt. legat. Bald. in tractatu de*
schimatis quem posuit post titulum, G. de Edicto D. Hadriani
tollen. num. 12. vers. est & tertium & in l. fin. §. Sed
est quis, num. 26. §. C. Communis de legat. Præsertim quia
major libertas requiritur in electione passiva quam in activa:
ut per Butr. hic num. 26. *primà lect. & num. 25. & 45.*
in secunda lect. & Imol. sub num. 1. Idem Butr. in capite Cum
inter il. tertio num. 11. de elect. Et facit quoddam de iure
quilibet potest eligi & institui: dummodo sit idoneus, capite
Ad decorem de institut. & repugnantiam
à beneficiis certum genus personarum dicuntur contra jus.
Butr. hic num. 38. *cum duobus sequentibus in 2. lect. &*
sequissimè fuit in Rota resolutum.
Sed his non obstantibus respondendum videtur Decretum,
ut proponitur, editum à Capitulo Generali esse validum
& servandum ex duobus præcipue fundamentis.
Primum fundamentum est, quia Capitulum Generale de
cujus autoritate in condendis Statutis non est ambigendum,
tam ex Constitutionibus Ordinis quam de Jure communi,
capite 1. & ibi glossa in verbo *Constitutum de his que sunt*
à majori parte, capitulo 1. in singulari §. Hujusmodi & §.
Si verò de statu Monach. DD. in capite Cum omnes de consis.

potest statueri ut electio generalis fieri debeat ex certo
gremio personarum. Ergo multo magis potest statueri ut
ex pluribus Nationibus Congregationis excludantur ab elec-
tione passiva Religiosi unius Nationis tantum, quia hoc
secundo casu minus restringitur libertas electionis quam
in primo, ut ex se patet.
Assumptum probatur primo, quia de consuetudine induci
potest ut Capitulum unius Ecclesiae eligat sibi Praelatum
ex Collegio alterius Ecclesiae; & sic valere consuetudo
eligendi Praelatum ex certo genere personarum. Casus est
hic ubi id notat Abb. Antiqu. Joannes Andreas, Bald.
Butr. Imol. Cardin. Anchar. Abb. Sicul. & reliqui omnes
in princip. & concordat textus in capite *Abbate & ibi glossa*
in verbo *Consuetudinem de verborum significatione:* ergo id
potest induci etiam ex Statuto Capituli & ita arguit Abb.
in capite *Licet, num. 12. de elect. & est ex mente Innocent.*
Comptell. & aliorum de quibus infra num. 33. *vers. Quinto*
probatur, dum ad probandum validitatem Statuti restrin-
gens electionem ad gremium certi Monasterii adducunt
textum in d. c. Abbate de verborum significatione qui loquitur
de consuetudine flos praescriptione; aequalis enim est au-
toritas utriusque, glossa in capite fin. in verbo Vitis au-
toritas infra eodem. Imò major autoritas Juris scripti quam
Juris non scripti, l. 2. c. *Qua sit longa consuetudo ex*
qua delumptus est textus in d. c. *fin. & in capite Con-*
suetudinis 11. dist. Ratio est, quia in tantum valet con-
suetudo, in quantum nititur tacito consensu ejus qui potest
Jus concedere, l. De quibus vers. Nam cum ipse Leges, ff.
de Legibus; & in proposito observat Dec. in capite Licet
de vitanda num. 43. de elect. non debet autem esse minor
virtus expressi consensu statuentis quam taciti: imò major,
arg. l. *Cum ex filio, §. Filio & quod ibi notat Bart. ff.*
de vulg. & l. Expressa nocent, ff. De regulis Juris, capite
Constitutionem vers. Sed expressè de reg. in 6. Ergo si
valet consuetudo Capituli de eligendo ex certo genere
personarum: multo magis valet statutum.
Deinde probatur assumptum, quia Statutum restringens
electionem ad certum genus personarum: quamvis esset
contra Jus; & ideo non valeret in praesudicium tertii: ut
dictum est in primo & secundo argumento contrario: susti-
netur tamen, quatenus concernit praesudicium statuentis:
ut in Statuto Episcopi de electione scienda ex gremio certi
Monasterii tradit glossa hinc in verbo *Constitutus, quod dicit*
esse bene notandum Butr. in 2. lect. num. 41. quia limitat
capite *Quod super his de major. Abb. obid. Et cum glossa*
consentunt hic Innoc. Abb. Antiqu. Comptell. Bellam.
Card. Scali communiter: ergo cum in hoc Statuto non
agatur nisi de praesudicio Capituli statuentis: sequitur ut
absolutè sit validum. Ratio est, quia Capitulares qui habent
jus electionis passivae, bene possunt huic Juri renunciare,
capite *In praesentia ad senem de renunc. capite Ad Apostolicam*
de rog. caute si terra de privileg. gloss. fin. in capite Cum
venisset de testib. Dec. in capite Cum accessissent num. 24.
de consis.
Tertio, idem assumptum probatur ex doctrina Abb. in
capite *Cum terra, num. 3. de elect. ubi tenet valere elec-*
tione factam per metum, seu impressionem, quando
electores non compelluntur eligere certum, sed aliquem de
certo genere personarum, nec per hoc tolli libertatem
eligendi & idem Abb. in *cap. Lacet, num. 12. eod. tit.*
ubi dicit electionem validam esse, si electores compelluntur
eligere de certo genere personarum, quia non amittit
omnino libertas eligendi, sed restringitur. Et adducit
simile de consuetudine, quae potest arctare jus eligendi,
puta ad certum genus personarum, sed non potest tollere
libertatem, remanente potestate eligendi, ut probatur in
d. c. *Cum terra, & ibi per Joan. Andr. juncto textu hic.*
Et quamvis de hac Abbatis doctrina in casu metus, seu
impressionis merito dubitari possit & contrarium determi-
net Bald. in l. *fin. §. Sed & si quis num. 26. C. Com-*
munia de legat. & fustis in suo concilio schismatico, quod
posuit post rubricam *C. de edict. D. Adrian. tollen. num.*
12. eo quod nihil sub Caelo sit ita contrarium voluntari,
sicut metus; & implicet contradictionem & repugnantiam
quandam, ut sit electio, & non sit libera, ut ibi per eum
& in d. c. *Cum terra num. 12. & per eundem Abb. ibid.*
num. 1. tamen si omni metu & impressione cessante idem
electores se adstringant per viam statuti ad electionem
faciendam ex certo genere personarum, doctrina Abbatis
videtur omnino admittenda. Et propterea Dec. in d. *cap.*
Licet, dum reprobat opinionem Abbatis dicit non valere
illationem à consuetudine Capituli ad statutum Principis,
quia illa habet consensum tacitum illius, de cujus præ-
judicio agitur. Sentit ergo Decius si Capitulum consen-
tiat, ut in casu nostro, non esse constituendam differen-
tiam inter consuetudinem & statutum. Et nihilominus Pa-
normitanum esse receptum simpliciter testatur Navarr. *conf.*
7. num. 1. de consis.

Quarto probatur autoritate Innocentii hic num. 2. ubi
reprobat opinionem glossae dicit se non videre quare
Episcopus cum suo Capitulo non possit ordinare, ut Mo-
nachi unius Monasterii eligant sibi Praelatum de gremio
alterius Monasterii, c. *Quanto, de his que sunt à Prae-*
lat. c. Catholica, 11. dist. & est facta expressum secun-
dum eum in c. Abate, de verb. signif. Et cum Innocentio
Licet Episcopus, & apertus Bernard. Comptell. numer.
1. & 2. dicens non esse contra jus, ut unum Monasterium
de alio eligat, licet sit potius Jus. Quod patet ex eo
quia hoc jus praescribitur, ut in d. c. *Abbate. At non*
praescriberetur si esset contra jus, c. *Massana, de elect. &*
sequitur Card. Bellam. num. 3. vers. Dicit tamen Inno-
centius. Si ergo secundum eos valet statutum Episcopi
arctans electionem ad certum genus personarum in præ-
judicium Monachorum non consentientium, multo magis
valere debet idem statutum si capitaliter fiat ab ipsismet
regularibus de quorum praesudicio agitur. Nam Canonice
inter se discordes in hoc unanimes conveniunt in hac de-
cretali, ut statutum valeat quatenus concernit praesudicium
statuentis. Et dictum est.
Quinto, quando statutum restringens electionem editur
ex iusta causa, consentient omnes esse validum, etiam si
fiat ab Episcopo, non obstante Monachorum praesudicio,
in terminis Juris Communi, & circumscriptis exempcio-
nibus; gloss. Innoc. Comptell. Card. Abb. & alii com-
muniter hic per text. in c. *Ut nostrum. Ut Eccles. benef.*
cap. Dudum, de reb. Eccles. non alienat. lib. 6. & cap.
Constitutis, infra de appell. Decretum autem de quo agitur
supponitur factum pro publica quiete & sic fuit editum
à Capitulibus, quorum interest.
Sexto ad idem assumptum probandum adducitur Nav. d. c.
7. incip. Cap. Generale de cons. ubi in his ferè terminis
consultat valere constitutionem Capituli Generalis multarum
Nationum, quae caveat ne in Priori monasteriorum eligantur
plures, quam tres de una natione. Tum quia ex pluribus cau-
sis, potest esse rationalis, ut ibi per eum; tum quia statu-
tis Collegii Bononiensis, & aliorum multorum in Hispania
cautum est, ne ex eadem Diocesi eligantur plures Colle-
ge, & ne ex eadem Diocesi plures quam duo. Tum quia
valet consuetudo, ut Abbas unius Monasterii eligatur so-
lum, de gremio alterius. Et ex aliis fundamentis ibi adduc-
tis, subdens non restringi libertatem electionis ex eo quod
restringitur electio ad certum genus personarum ex Pa-
normit. superius relato in vers. Tertio, idem assumptum,
num. 31. Unde & Papa secundum eum eligitur tantum de
Collegio Cardinalium, & in Hispania, non conferuntur
beneficia, nisi Hispanis, & in Gallia nisi Gallis.
Ac demum probatur assumptum ex multarum religionum
observantia: Etenim plura Capitula Generalia Ordinis
Praedicatorum, S. Augustini, & aliorum Ordinum etiam
non Mendicantium, insinuant alternativam in provin-
ciis, id est ut electio Provincialis semel fieri debeat
de una natione & semel de alia, & in electione Generalis
hanc alternativam instituit Congregatio S. Benedicti His-
paniarum anno 1556. ut referunt in *decis. Rota 65. n.*
15. par. 1. in recent. Quae etiam in familia Ultramontana,
& Ciramontana utuntur in alternis sexenniis fratres Mi-
noris S. Francisci in electione Generalis Ministri, & Com-
missarii. Imò quod magis est, in aliquibus Religionibus
introducitur, ut in electio Generalis fiat ex singulari Pro-
vinciis per turnum, ut in specie servatur in Congregatio-
ne Canoniorum Regularium Lateranensium. Licet hinc
ratio eligendi per turnum videatur minus rata, quippe
quae aliquando impingit electores ad consentiendum in mi-
nus dignum, maxime in parvis Religiosis, ut nos do-
cent experientia; exceptio enim quod religiosi illius pro-
vinciis, in quam cadit turnus, sint parum idonei, & in
aliis provinciis multi reperiantur sanctiores & meliores,
pari jurgia, & inimicitias inter Religiosos & inextricabi-
les habet difficultates; propter quae jura sanxerunt, ut
suffineatur electio de digno, omisso digniori, ut dictum
est supra in 4. argumento. Ob quam rationem similiter
DD. adnotant collationem zeli ad zelum & meriti ad
meritum, de qua Canones loquuntur ad constituendam ma-
jorem & saniorum partem, ut in c. *In genesi in c. Du-*
dam concord. vix ad praxim deduci posse sine diffidit. Neque
verò tanti est faciendi ratio aequalitatis servandae in religio-
ne, ut propterea ad Praelectionem totius Ordinis assumi
debeant inhabiles. Alternativa videtur rationalior, præ-
sertim in magnis Religionibus.
Secundum principale fundamentum pro validitate decre-
ti est, quod quatenus etiam statutum restringentia electio-
nem ad certas personas, vel nationem non valeret, in
quibus terminis loquuntur Doctores in contrarium citati,
tamen aliud dicendum est in decreto de quo agitur, quia

per illud non astat electio ad certum genus personarum,
sed tantum excludantur personae unius status, vel
nationis ab electione passiva, & relinquuntur vocalibus li-
bertas eligendi in generalem quem maluerint ex omnibus
aliis nationibus. Hoc autem non esse contra libertatem
electionis suadet efficaciter exemplo Matrimonii carnalis,
quod non secus ac Matrimonium spirituale omnimodam li-
bertatem requirit, c. *Gemma, & ibi Hostiens. & Doct.*
not. de spons. Feder. de Sen. consil. 169. Dominus Con-
rado per tot. Et nihilominus quatenus conditio, si puella
nupterit alicui ex personis arbitrato tertii designandis,
tanquam impediens libertatem Matrimonii non valeat, &
habeatur pro non adjecta, l. *Com tale §. Si arbitrato ff.*
De condit. & demonstr. aliud remanendum in con-
ditione negativa, si non nupterit alicui ex certo genere
personarum, quia valet conditio, dummodo alii iuspetent,
quibus condigne puella possit nubere. Casus est in l. *Cum*
ita legatum, ff. De condit. & demonstr. cuius responsi
verba haec sunt: *Cum ita legatum sit §. si Titio non nup-*
terit vel ita si neque Titio, neque Sero, neque Merio
nupterit, & denique si plures personae comprehensae fuerint,
magis placuit cultibus eorum si nupterit, quam si non
legatum, nec videtur tali conditione videtur in iudicium, cum
alii consiliter satis commode possit nubere. Ex quo contextu
facis clare apparet exclusionem pliarum personarum à fa-
cultate nubendi non esse impedivam Matrimonii carnalis,
si idem ius est si excludantur personae unius
civitatis, ut ex text. in l. *Hoc modo, §. Arritio, ff. eod.*
Et eodem modo non valet quidem statutum adgens ad
contrahendum cum certo genere personarum, secundum
opinionem Felin. in c. 1. num. 20. *vers. Nisi ius proce-*
dere, de sponsal. Hæque, de cons. ubi sic ius proce-
dere, an statum locorum quibus familia possit
descentes hereditatem prohibentur extra dicta loca nubere,
sine valida; consuet. Decretum quidem capite *non sessio-*
ne 24. de reformatione Matrimonii, non decidit hunc
casum; sed iure veteri secundum communem sententiam,
de qua per Curtium *senior. consil. 207. decia anulum ita-*
turum esse nullum, & ita referendum sanctissimo ius
generali constitutione hujusmodi statuta nulla declaravit;
tamen secus est si statutum excipiat certum genus per-
sonarum dum taxat, & relinquit libertatem contrahen-
di cum omnibus aliis, ut notabiliter tradit Bald. in l. *1.*
Jus naturalis, num. 10. ff. De juss. & jur. ubi tenet
statuto civitatis posse prohiberi sub pena nequis accipere
Gibellinam in uxorem, & tale statutum valere respectu
pejus, si factum sit propter aliquam publicam utilitatem
Gaspar Calder. in d. c. *Gemma, de sponsal. Roman. in*
rubr. ff. Solut. Matrim. in 7. col. Cravet. consil. 610.
Leges municipali. in prin. Quinimo Bart. & Angel. in
l. Editimus, C. De Maritali. lib. 11. dicunt valere
statutum prohibens sub certa pena ne inter homines di-
versarum civitatum contrahatur Matrimonium, dummodo
possint honestè nubere inter homines sue civitatis; &
quamvis in statuto civitatis verior sit opinio Joan. And.
in c. *Statutum, in prin. vers. Facit hæc decretalis, de*
heret. lib. 6. ubi concludit hujusmodi statuta locorum
non valere ex defectu potestatis, quia cum Matrimonium,
& ejus causa, & dependentia ab illis sint Ecclesiastici
fori, c. *Tam, de ord. cognit. c. Lator qui fil. sint legi-*
ti, & est hodie delatum à Trid. Synodo, con. ult.
sess. 24. de Sacrament. Matrim. Si quis dixerit causas Ma-
trimoniales non spectare ad iudices Ecclesiasticos, anathe-
ma sit; Juxta Ecclesiasticus debet se intrinittere, ne
talis poena exigatur, sicut facit de poena conventionali,
ut in d. c. *Gemma, de sponsal. tamen si conditum esset*
à Superiore Ecclesiastico, impugnari non posset, ex hoc
cap. Quod exclusionem certi generis personarum, ut ex
calu Bald. impedit libertatem Matrimonii, vel ex præ-
dictis constat. Quemadmodum ergo conditio, vel statu-
tum excludens à nuptiis personam unius sexus non impedit
libertatem Matrimonii carnalis, si alii super sint, & ita
nec decretum excludens certum genus personarum ab
electione passiva impedit libertatem Matrimonii spirituales,
cap. *Inter corporalia, de translat. Episcopii. Et quodquid*
sit de veritate prædictarum opinionum, cessat omnis dif-
ficultas hoc casu, in quo statutum fuit editum ab ipsi-
met electoribus, de quorum libertate agitur.
Accedunt prædicta regularum ordinum instituta. Nam
nulla ferè est religio, in qua ex constitutionibus Capituli
Generalis non reperiantur aliqui inhabilitates ad tempus
ad electionem passivam in plerisque enim statutum est,
ut Generalis vel Provincialis possit expletum tempus sui
officii non possit immediate eligi ad eandem Praelectionem;
idempae in multis Religionibus constitutum est de vitia-
toribus, & in specie de delinctoribus id caveatur constitu-
tionibus hujus Congregationis pag. 26. §. *In Capitulo,*
& pag. 12. excluduntur non habentes sex annos religio-

nis, & triginta etatis, & alias qualitates ibi prescriptas. Neque vero in hoc dubitari potest de potestate Religio-

Nec predictis obstant adducta in contrarium. Ad primum enim responderetur negando statum astringens ad eligendum ex gremio certi Monasterii esse contra jus;

Respondetur secundo huiusmodi statum, esse sit contra jus, tamen de iure communi, & circumscriptis exemptionibus valere, etiam si fiat ab Episcopo in iudicio Monachorum quando editur ex iusta causa, ut hoc casu quemadmodum ex communi Canonistarum sententia dicitur esse supra in vers.

Responditur tertio auctoritates in contrarium adductas loqui in statu Episcopi, qui secundum unam opinionem non potest ardeare Monachos non consentientes ad eligendum sibi Presulum ex gremio alterius Monasterii. Unde non proceditur si statum fiat ab eodem Capitulo Monachorum, quorum interest, ut hoc casu, quia valet statum etiam contra jus commune in iudicio Capituli statuentis, ut est de mente gloss. hic in ver. Constitutus; & est communis opinio, ut patet ex dictis supra n. 29.

Ad secundum responderetur negando ad validitatem huius statuti necessarium esse consensum omnium, & singulorum; imo enim sufficit consensus majoris partis Capituli: nam cum editum fuerit ex iusta causa, sufficit maior pars etiam si auferat aliquibus jus electionis passivae, ut declarat Innocentius in cap. fin. in 12. col. vers. Circa secundam partem, infr. eodem, quem refert, & sequitur Felin. in c. Cum omnes, num. 2. vers. Sed ista limitatio, de consuet. & ibi etiam Dec. num. 36. in prima lect. ubi reprobat opinionem Angeli in contrarium allegati, quod absque dubio procedit hoc casu, in quo ex constitutionibus Ordinis pag. 69. & seqq. universaliter constitutum est, ut in omni consultatione sive in Capitulo, sive extra Capitulum in qua aliquid delinendum fuerit secretis ferantur suffragia, & quod maior pars censuerit, id definitum intelligatur, & a ceteris omnibus etiam contra sententiam decreto illi subscrubatur; hoc enim casu factum majoris partis absolute praedictum minoris, ut per Angel. cons. 269. Punctus est, alius incipit, non est dubium, & Dec. in d. e. Cum omnes, numer. 28.

Similiter conclusio illa quod non sufficit maior pars quando tractatur de iure alicui auferendo, procedit tantum in actibus voluntariis, ut declarat gl. 1. ad fin. in d. e. Cum omnes, quam Doctores ibi communiter sequuntur, ut testatur Dec. n. 29. & in his terminis procedit gloss. in contrarium allegata in d. e. Quis propter in v. Vice omnium, de elect. loquitur enim in comprehensio, qui est actus mere voluntarius, unde non mirum si quilibet potest contradicere ne privetur voce sua, secundum Abb. in c. In causis, de elect. Secus autem est si actus sit necessarius, vel saltem utilis, ut hoc casu in quo decretum fuit editum ex necessitate, vel utilitate publice quietis, quia sufficit consensus majoris partis. Quae limitatio est etiam Innocentii, & DD. in cap. Cum omnes, ut per Dec. d. num. 36. Lap. allegat. 131. infra scripta sunt. Bald. in l. 1. ff. De magistr. conveniri. Ad idem est gloss. in extra. Providit, in ver. Processibus, ad fin. de sent. excomm. quae dicit sic: Ubi agitur de electionibus, & similibus, quod maior pars facit, omnes facere videntur, ut l. quod maior, ff. ad municip. Item ubi factum omnium respiceret debitum, vel publicum utilitatem, quia tunc sufficeret maior pars, cap. final. de iis qui sunt a maior. part. Capit. Hec gloss. Et ex contrario sequitur ut Capitulum Generale ex causa quantumvis necessaria, vel utili nunquam potest excludere aliquem ab electione passiva: elicit enim in potestate eius qui excludit, illam impedire, si omnium, & singulorum consensus requireretur, quod esset velle absurdum, & contra bonum publicum religionum.

Ad tertium, responderetur ex Hostiens. hic numer. 4.

hoc jus ut una Ecclesia de alia eligat, non esse publicum, sed commune, c. nobis, de iurapat. & c. Sacrosanctia, de elect. nam contra publicum non potest consuetudo, sed contra commune bene currit, ut notatur hic in ver. Interpretari, unde & hoc jus praescribitur, ut in cap. Abbatie, de verb. signif. & Episcopus bene potest facere contra hoc jus, c. De cetero, de transact. c. At si clericus, de iudic. Hec Hostiensis. Quod si hoc potest Episcopus in praedictum Capitulum Monachorum, multo magis potest ipsum Capitulum, de cuius praedictum agitur.

Ad quartum, id est ad l. Scythi, ff. De opt. legat. responderetur ibi electionem legatarii non valere, nisi legatarii omnes legati fuerint exhibiti, quia cum propter illorum ignorantiam legatarii non habeat consentium liberum, non potest ei ab herede, vel alio in electione praedictum inferri. At hoc casu electores, de quorum exclusionem agitur, capitaliter consenserunt. Unde succedit limitatio, quae habetur in ead. l. Scythi, in final. ibi: Nisi ex his dumtaxat eligere voluisset, cum sciret, & alios esse. Præterea ibi agitur de iure singulari, a quo non licet arguere ad jus universalitatis, vel Collegii, in quo factum maioris partis praedictum minori, c. 1. & ibi gloss. in ver. Constitutum, de his que sunt a maior. part. cap. c. In Genesi, & c. Ecclesia vestra, de elect. gloss. in c. Inter Canonicos, in ver. Capituli, de cod. tit. & in d. extra. Providit, in ver. Processibus in fin. de sent. excomm.

Ad quintum responderetur Navar. d. cons. 7. de consuet. ubi postquam firmavit valere constitutionem Capituli Generalis, quod in Priores non possunt eligi, nisi tres de una natione, dicit non obitare quod exinde videntur cogi electores ad eligendos indigenos, quia quando non possunt eligi omnes Priores digni de omnibus nationibus, nisi plures quam tres eligentur de una, tunc possunt plures eligere de illa, quia nunquam est eligendus indignus: ad quod allego textum in c. Abbat, de verb. signif. ubi patet obligationem eligendi Abbatem ex certo gremio Monasterii habere locum dummodo ibi reperitur, aliquis idoneus, quod si non reperitur, aliunde fore eligendum, & concordat, c. Nullus, 65. dist. c. Sacrorum, 65. dist. &c. In nomine Domini, 23. dist. ibi: eligatur autem de istius Ecclesie gremio si reperitur idoneus, vel si de ipsa non invenitur, ex alia assumatur. Nec propterea generabitur Monasterio praedictum in futuris electionibus, ut ibi not. gloss. fin. vers. Sed pone quod nullus reperitur idoneus.

Ad idem est Doctrina Joan. Andr. in d. e. Cum tertra num. 4. vers. Oppones, quoniam ibi sequitur Cardin. num. 3. ubi opponens quod non valeat consuetudo eligendi de certo gremio eo quod libera electionis possit in totum tolli: si ibi non esset nisi unus idoneus: nam electores necesse haberent illum eligere. Respondetur hoc non facere consuetudinem, sed casum, sicut contingeret si in orbe non esset nisi unus, ut idem Joan. Andr. & Card. not. in c. Consideravimus cod. tit. tales autem eventivos casus non computamus, l. Julianus, ff. Qui & Quib. c. fin. de homic.

Præterea considerandum est tunc casum non posse contingere ut in natione exclusa reperitur aliquis, qui sit ceteris dignior. Ratio est quia, ut inquit D. Thom. in quod l. 6. art. 9. Aliquis potest dici melior duplifer, uno modo simpliciter qui est sanctior plus habens de charitate: Alio modo dicitur aliquis melior quoad aliquid. Contingit autem quandoque aliquem esse meliorem simpliciter, qui tamen non est melior quantum ad hoc ut Praedictum suscipiat, quia alius forte potest Religiosem magis jurare vel per consilium sapientia, vel per auxilium potentia, &c. Non ergo semper est praedictum eligendus melior simpliciter, sed quoad aliquid. Hec D. Thom. Quamvis autem possit dari casus, ut in illa natione exclusa reperitur aliquis, qui simpliciter & secundum se sit ceteris sanctior, tamen quia per eius electionem destruitur illud bonum publicum, quod consideravit Capitulum generale in promulgatione illius decreti, non debet cessare magis idoneus quantum ad aliquid, ac proinde non est praedictum eligendus. Hinc iuramentum in electione Romani Pontificis non fit simpliciter de sanctiore eligendo, sed in hæc verba: Testor Deum qui me iudicaturus est, quod eum eligo, quem secundum Deum iudico eligi debere, ut in constitutione Gregorii XV. Aeterni Patris Filius. Et in hac ipsa congregatione quamvis electores iurent digniorem eligere in praedictum Generale, tamen cum multatio addita sunt illa verba, pensatis circumstantiis.

Præterea ex constitutionibus eisdem Congregationis multi reperuntur exclusi ad tempus ab electione passiva, ut dicitur esse supra in ultimo fundamento pro hac parte, vers. Accedunt praedicti. Et tamen hoc non repugnat iuramento de digniore eligendo, licet aliquis affirmare pos-

si in contemplationem illorum esse ceteris digniorem: ergo eodem modo nec repugnat decretum de quo agitur, licet sit aliquis ex ratione exclusi dignior ceteris videri possit.

Ad ultimum sic responderetur: Congregatio S. Benedicti Hispaniarum in casu Rota opponit, quod constitutio illa restringens electionem Generalem in alternis triennis ad gremium certi Monasterii subreptitio edicta fuisse à Sanctissimo ad supplicationem ipsius Congregationis, quia Congregatio pro eadem constitutione nunquam supplicaverat, ut legitur in principio decisionis. Unde siante defectu consensus Congregationis, Rota resolvit constitutionem esse illi praedictam; quia quomodocumque restringatur electio, etiam per exclusionem unius ab electione passiva, inferitur praedictum libertati electorum, non consentientium, iuxta text. in d. l. Scythi, ff. De opt. leg.

Hæc autem resolutio nullatenus applicari potest casu nostro, in quo, ut supra repetitum est decretum excludens certam nationem editum fuit ab ipsa Congregatione, de cuius praedictum tractatur.

Ex quibus omnibus concluditur hoc decretum esse validum & consequenter observandum in proximo generali Capitulo ex dispositione tam iuris communis, c. in singulari, §. Huiusmodi & §. si vero de stat. Monachorum. quam constitutionum Congregationis, ut patet pag. 40. §. que & pag. 89. §. quidquid & passim alibi; alioquin si in praedictum generaliter eligeret aliquis de natione exclusa, electio nulla foret, quia decretum non prohibet simpliciter electionem fieri; sed statuit ut electio fieri non possit: verbum autem possit procedente negatione inducit necessitatem praedictam & privat potentia secundum gloss. ordin. in cap. 1. in ver. non potest de regul. iur. in 6. quam Bart. & omnes sequuntur in l. Gallus, ff. De liber. & posthac, ut testatur ibi Jas. num. 19. & idem Bart. in l. De her. num. 14. ff. De transact. Abb. in cap. 1. in ult. not. de caus. possid. & propriet. & in c. 1. in 2. not. de fil. inst. & reddidit actum de iure impossibilem, ut ait Bald. in l. 1. num. 6. C. qui admittit de Jas. in d. l. Gallus.

Et propterea quidquid sit ab eo, cui facta est prohibitio per verbum non possit est irritum ipso iure, ut respondit Bart. in cons. 77. in questione, num. 4. lib. 1. Alex. cons. 77. in princ. & cons. 82. Viso processu, num. 3. Hinc si statum cavetur ut minor, vel Muller non possit vendere sine consensu consanguineorum, si aliter vendat, contractus est nullus, ita ut nec naturaliter parat obligationem, ut determinat Bartol. in d. l. cum Lex in pecuni. col. num. 6. ff. De filijsus. quia, inquit, dicere quod non possit contrahere, nihil est aliud quam asserere potestatem & facultatem vendendi: & sequitur Jas. in d. l. Gallus, num. 15. vers. prima conclusio: ubi hæc theoriam pluribus exemplis confirmat, & num. 19. restatur esse communem & ab omnibus indifferenter approbatam.

Idemque cum olim dubitatum fuerit in S. Congregatione Concilii in c. 6. ff. 23. disponens neminem ante decimum quartum annum beneficium obtinere posse, comprehendit eum, qui anno duodecimo etatis beneficium obtinuit & tunc effectus est etatis annorum quatuordecim, adeo ut tunc non sit legitimus possessor & fructus suos non fecerit: S. Congregatio annexa doctrinae Jatonis in d. l. Gallus num. 17. cum seqq. ff. De liber. & restant. ubi quod actus redidit nullus ipso iure cum quod prohiberetur cum verbo, non possit & censuit collationem ante decimum quartum annum fuisse nullam.

Neque vero hoc casu integrum est capitulum ab hoc decreto recedere, quia non fuit simpliciter editum in favorem singularium personarum, sed pro publica quiete. At statum concernens favorem publicum, siante confirmatione constitutionum, quæ dicta pag. 89. præcipiunt ut decretum Capituli generalis observetur, etiam antequam referatur inter constitutiones, à statutibus revocari non potest, etiam si per revocationem fiat reditus ad jus commune, ut concludit Abb. in c. cum accessissent num. 2. vers. Nota quod statutum & vers. si vero statutum, de consuet. Roman. cons. 27. Viso processu, col. fin. & Angel. in l. Omnium, col. ult. C. De testam. Ratio est secundum eos, quia ex quo Superior confirmat videtur dispositionem suam facere, l. 1. §. sed neque, C. De veter. iur. encl. cap. si apostolica de prebend. in 6. Idem tenet Cardin. cons. 130 ad primam partem, ubi respondent statum Capituli confirmata per Papam non posse tolli per Capitulares, quatenus respiciunt favorem publicum & eodem modo potest quod scripsit Navar. cons. 8. quaritur primo, in primo, in primo, de consuet. ubi ait, Capitulum generale non posse revocare decreta à se prius edita, eo quod cum habeat jus condendi decreta ex privilegio Secus Apostolicæ, decreta ipsa non dicuntur Capituli generalis: sed Pape & idem ab inferiori à Papa revocari non possunt per iura quæ ad hoc citat Felin. in dict. cap. cum accessissent, num. 9. de consuet.

Quinimo non est vis aliqua in confirmatione; quia statutum concernens utilitatem publicam etiam absque confirmatione Superioris revocari non potest à statutibus, nec illi facit vel expresse renunciat, ut determinat Innoc. in c. cum olim, il 2. num. 7. vers. Imo plus dicitur alius esse in c. accidentibus, de provol. & ibi Joan. Andr. cum. 5. Butr. num. 7. Anchar. num. 4. vers. subdit Innocentius, de Dec. in d. c. cum accessissent, num. 13. vers. pravae, quæ statutum respicit utilitatem publicam, facit secundum eam cap. si diligenti, de ser. comp.

Non obstat, quod ex Bullis dictæ Congregationis Capitulum generale sicut potuit decretum condere, ita etiam possit ante ullam executionem, illud abrogare, ut patet pag. 5. linea 5. & pag. 16. linea 17. ibi: statuta condere, quæ res videtur mutare, ac de novo statueri. Nam responderetur hanc facultatem immutandi statuta competere statuentibus etiam de iure communi, ut nam omnes in c. cum accessissent, per illum textum, ubi in specie Felin. num. 3. & 10. de consuet. Unde cum prædictæ Bullæ idem disponant, quod jus commune, debent ad instar iuris communis declarari & limitari ut non procedant in statutis editis ex causa publicæ utilitatis, l. Juri gentium, §. si pariter, ff. De pact. juncta l. transigere ubi gloss. magn. C. De transact. gloss. Bart. & omnes in l. secundum, ff. qui satisd. cogun.

Nec refragatur verbum videtur, in Bullis positum, quia refertur ad arbitrium boni viri & regularum à iure, l. si fidei commissaria libertas, l. secunda in princip. de fideicom. libert. ibi, si tibi videtur peto ut manumittas quod accipiendum est ac si dictum fuisset: si tibi quasi bono viro videbitur & tradunt Gemin. Roman. & alii copiose relato à Menoch. de arbitr. iudic. lib. 1. q. 8. n. 2.

Præterea quatenus Capitulum generale possit hoc decretum revocare, hoc tamen intelligi debet servata forma præscripta in constitutionibus dictæ Congregationis, ut scilicet id fiat electionibus majorum officialium absolutis, ut habetur pag. 67. c. 18.

Neque obstat, quod in alia constitutione initio relata caveatur, ut si quid statuendum fuerit circa electiones, id fieri debeat ante electiones majorum officialium.

Etiam cum hæc constitutio generaliter disponat, ut propositiones circa electiones fiant in sede vacante & contra, secunda constitutio disponat specialiter, ut propositiones decretorum Capituli generalis fiant in sede plena, prima constitutio generalis non censetur loqui, neque disponere in casu decretorum Capituli generalis, de quo specialiter hinc cautum in secunda constitutione. Ita declarat Angel. consil. 160. Domina in princip.

Ratio est, quia quotiescunque proviso specialis discrepat à generali, imo prima fronte illi contradicit, quæ si unum statutum disponat, ut de salutare possit inquiri ultra ad viginti annorum & alio statuto specialiter caveatur, ut octava generalis saltem non possit inquiri, nisi infra mentem tunc generalis statuto derogatur per speciale, ut decidit Bart. in l. iunctio Legum, ff. De pan. quem refert & sequitur idem Angel. Alia exempla cumulans consil. 355. quæst. practica, per totum.

Hinc si Imperator concesserit Cremonensibus usum aquarum Padi usque ad mare & Parmensibus concesserit omnes aquas in territorio Parmensi, provaleret quoad aquas Padi privilegium Cremonensium tamquam magis speciale de a-jur. Prædictum ex facto respondit Signorol. de Honor. cons. 70. n. 12.

Hinc etiam statum specialiter loquens de successione certarum personarum, derogat statuto generali, excludenti personas in genere, ut consilium Bald. cons. 78. Duo sunt statuta, lib. 1. quia, inquit, certum est quod species contraria generi sive præcedat generi in eadem dispositione, vel alia, sive sequatur eximitur à genere & derogat generi, & restringit genus ut non referatur genus ad illam speciem, cum inter genus & speciem sit incompatibilitas, sive contrarietas, & idem Bald. consil. 292. Verba pactarum, num. 3. in fin. vers. Dicitur statum, lib. 2. ubi generaliter docet, si sint duo statuta contraria unum speciale & alterum generale, esse attendendum speciale, etiam si non habeat verba derogatoria, sive species præcedat generi, sive sequatur ut in regul. generi per speciem derogatur & sequitur Angel. d. cons. 355. & Alex. consil. 141. n. 9. lib. 2.

Quod maxime procedit hoc casu, in quo secunda constitutio de proponendis decretis Capituli generalis potest absolute electiones habere specialem rationem, nimirum ut religio decreta experiantur primum abrogat, aut inter constitutiones referat, alioquin si ante ullam executionem & experimentum decreta possent pro libito voluntatis abrogari à majori parte Capituli, jam Lex esset ludibrio exposita, l. si Prætor, ff. De iudic. ibi, alioquin ludaria erunt huiusmodi edicta & decreta Pastorum: Die 29. Martii 1678. Sandifimus D. N. Urbanus VIII. per litteras in forma brevis confirmavit supradictum decretum Capituli generalis Congregationis Somaheze.

DE POSTULATIONE PRÆLATORUM.

Innocentius III. Clericis Ravenn. Ecclesie,

CAPUT III.

Onæ memoriæ Guil. Archiepiscopo vestro viam universæ carnis ingresso, quidam verò Immo- len. Episcopum postulaverunt: & infra. Nos igitur auditis quæ de facto, & de jure fuerunt allegata, plenius etiam pro utralibet partium curavimus allegare: considera- vimus verò quodd ejusdem Cardinalis præsentia utilior sit non solum Romanæ, sed etiam Ecclesiæ generali tam apud Apostolicam Sedem, quam apud Ecclesiam Ra- vennatam, undè non immeritò præferentes speciali utilitati communem, & minori majorem, prædictum Cardinalem postulationi vestræ non duximus concedendum. Attendentes autem ex altera parte, quodd prædictus Episcopus à minori quam ter- tia parte fuerit postulatus: & quodd Apostolica Sedes postulationes hujusmodi non consueverit in tanta divisione, ac contradictione recipere: cum etiam quando ali- quis ab aliis unanimiter postulatur, ad admittendam postulationem eorum, non tam ex justitia, quam ex gratia moveatur, postulationem ipsius non duximus admit- tendam. Mandantes quatenus cum his qui vocem in electione habere noscuntur, per electionem, postulationem, seu nominationem Canonicam in personam ido- neam convenire curatis.

SUMMARIUM.

- Postulatio per quam privata, vel minor utilitas communi, vel majori præferatur, vel que fit à minori quam tertia parte Collegii admitti non debet & non sequitur.
Canonicus vocatus clericorum appellatione in materia favorabilis, vel indifferens.
Ravennatis Ecclesia duplex habet collegium, id est Cardinalium, & Canonicorum, ibidem, & non. 14.
Electio Prælati pertinet ad Canonicos, non autem ad inferiores Beneficiarios.
Canonicatus comprehenduntur in indulto conferendi beneficia clericorum.
Clericorum appellatione non veniunt Canonici & dignitates obsequentes in materia odiosa & restringibili & n. seqq.
Canonici censentur exempti per exemptionem Clericis Ecclesiæ concessam.
Exemptionis materia est strictè accipienda.
Clericorum nomen generale est & comprehendit parvos & magnos.
Canonici sunt digniores clericis.
Et appellantur Ecclesia Senatus.
Permutationis materia favorabilis est & large interpreta-
nda.
Species ubique ponit aliquid ultra genus suum, ap-
pellatione generis non venit illa species.
Parochialis appellatione non venit Ecclesia Parochialis
collegiata, si materia sit odiosa.
Cardinales Ecclesiæ compostellani, Ravennatis & Me-
diolanen. dicuntur Cardinales, sicut dicitur Rex
Sacerdotum.
Et sunt Cardinales sine pileo rubro & sine sacco.
Cardinalis Episcopus ad aliam Cathedralen non eligitur,
sed postulatur.
Et quid in Cardinali non Episcopo,
Cardinales habent alas ligatas, sicut Episcopi.
Cardinales residentes in curia agnoscantur stellis fixis
qua non moventur nisi motu orbit.
Cardinalatus de jure est incompatibilis cum Episcopatu
& non. seqq. usque ad num. 24.
Et quid ex Concilio Tridentino, num. 24.
Et quid de consuetudine & n. 23. & 31.

- Cap. De multa de præben. an habeat locum in Cardinali-
tibus & Episcopatus.
Cardinali in curia residenti Episcopatus non datur in ti-
tulum, sed in commendam.
Concilium Tridentinum non habet Cardinalatum pro in-
compatibili cum Episcopatu & refertur contraria
opinio Alphonsi Hereda.
Episcopatus plures nemo etiam Cardinalis potest simul re-
tinere in titulum, seu commendam.
Cardinales quibus casibus comprehendantur in dispositione
generali.
Episcopi etiam Cardinales tenentur præcepto divino in
suis Episcopatibus residere.
Cathedralem unam in titulum obtinere & aliam in
commendam, an adveniat concilio in capite 2.
sess. 7.
Commenda de jure communi erant temporales & idè non
erant incompatibiles cum titulis.
Commenda nostri temporis sunt perpetua, & habent
rationem tituli, & commendatarius facit fructus
suos.
Episcopatus non vocat per promotionem ad Cardinala-
tum.
Consuetudo Ecclesiæ Romanae scilicet jur.
Cardinales an expellat Metropolitanis, vel Cathedrali-
bus Ecclesiis præferere.
Cardinales sunt coadjutores Papæ.
Cardinalium consilio agnoscantur Romanam Pontificem universali
Ecclesiæ administratio nititur.
Cardinalium infantia est sollicitudo omnium Ecclesi-
arum.
Communitas, & major utilitas præferatur speciali & mi-
nori.
Episcopatus Cardinales habent in Romana curia residen-
tiam.
Electio, postulatio & nominatio in quibus conveniant &
n. seqq. usque ad n. 57.
Electio fieri debet à majore parte collegii.
Fallit in electione Papæ, in qua duo partes requiruntur.
Postulatio facta à non majore parte capituli, potest resisti
nec ulla sit injuria postulantis.
Eligentes scienter indignum, aut ipsi jure privati pro
illa vice potestate eligendi.

44 Postulantes

De Postulat. Prælat. c. Bonæ memoriæ.

- Postulantes scienter impossibiliter similiter pro ea vice
sunt privati.
Nominantes itidem indignum, sunt privati pro illa vice
potestate nominandi, si nominatio sit perfecta, aliis
secus.
Electio, postulatio & nominatio fieri debent collegialiter
aliis per subsequenter consensum singulorum non
convalescent.
Electio acquiritur jus petendi confirmationem, & nu-
mer. 77.
Scrutinio publicato electio variari non licet.
Postulatio jus acquiritur, postquam postulatio fuit supe-
riori præsentata, nec licet postulantibus resistere &
num. 78.
Postulans & superior possunt simul recedere à postulatione
etiam postulato contradicente.
Nominatio facta superiori tribuit jus nominato, ut ea
pendente ad electionem non sit procedendum & nu-
mer. 78.
Nominatio in qua exprimitur consensus de presenti, idem
est quod electio.
Electio cassatur, si electus se immiseret administrationi
Ecclesiæ ante confirmationem.
Postulatus qui ante admissionem postulationem se adminis-
trationi immiscuit, privatur omni commodo postula-
tionis.
Et postulantes qui cum admiserunt, eligendi & postulandi
facultate privantur.
Idem in nominato.
Electio, postulatio & nominatio in quibus differant &
n. seqq. usque in finem.
Electio quid sit.

Onæ memoriæ il. primo. Postulatio per quam privata, vel minor utilitas communi, vel majori præferatur, vel que fit à minori quam tertia parte Collegii, admitti non debet: Hoc dicit. Dividitur in tres partes. Prima ponit duas diffordes postulationes. Secunda utraque repellit, causas exprimens, ibi, non igitur. Tertia monet novam provisionem fieri, ibi, mandata.

Nota primo, ex superscriptione juncto textu Papam aliquando scribere Canonicis sub nomine Clericorum: quod fecit hic propter duplex Collegium, quod est in Ecclesia Ravennate; alterum scilicet Cardinalium, alterum Canonicorum, secundum Boacium quem hic refert Joannes Andreas num. 3. Cardin. in princ. concordat textus in capite Illud & 93. dist. ubi Gregorius Collegium Ravennatis Ecclesiæ appellat Clerum, ibi à Clero vestro. Et sic collige, Clericorum appellatione comprehenduntur etiam Canonicos; nam Papa hic scribit Clericis Ravennatis Ecclesiæ & intelligit de Canonicis ad quos pertinet jus eligendi Prælatum: non autem de Clericis inferioribus, qui licet ibi sint beneficiati: tamen non sunt de Capitulo nec faciunt Collegium, capite Dilecta cum glossa de excess. Prælati; & notat Compell. dicens ita servare Ecclesiam Romanam in capite 1. num. 4. ubi etiam Joannes Andreas num. 11. & ibi dixi num. 31. & sequentibus infra, titulo proximo: quæ conclusio absque dubio procedit in materia favorabilis vel indifferens, ut sentit Feder. de Sen. conf. 73. Factum tale est, Duo & c. num. 3. vers. verbi gratia ubi dicit in concessione facta per Papam Cardinalem, ut possit conferre Beneficia Clericorum cedentium vel decedentium comprehendit etiam Beneficia Canonicorum, cum hæc sit quædam gratia & privilegium; allegat, capite penultimo de verborum significatione, capite Si cui in 1. respons. de præben. in 6. & capite 1. de regul. Jur. eodem libro; sed difficultas est quid in materia odiosa strictè intelligenda. Cardinalis hic num. 11. in secundo notab. concludit etiam in hujusmodi materia Canonicos venire appellatione Clericorum. Movetur primo per hanc Decretalem quæ tamen nihil facit, quia hic appellatione Clericorum veniunt Canonici propter subjectam materiam; quia videlicet agitur de postulatione & electione quæ ad solos Canonicos pertinet, ut proxime dictum est. Deinde movetur Cardinalis per caput Per exemptionem de privi. in 6. ubi per exemptionem concessam Clericis alicujus Ecclesiæ: etiam Canonici intelliguntur exempti & tamen materia exemptionis est strictè accipienda propter prejudicium quod inferi potestati ordinarij, arg. capite Pervenit 11. questione 1. Ad hoc Concilium Tridentinum in capite 11. sess. 24. in princ. ubi exemptiones dicuntur perturbationem in Episcoporum Jurisdictione excitare & exemptis præbere occasionem laxioris vite.

Ad hunc textum qui valde stringit, respondet Abbas hic num. 2. posse commingere, ut privilegium illud exemptionis aliis nihil operaretur: puta si in Ecclesia essent tantum Canonici, quo casu fieret lata interpretatio, etiam in materia odiosa: ne privilegium aliis redderetur elusorium, ut est textus in capite Si sententia de sent. excommunicat. lib. 6.

- Postulatio immittitur magis gratiæ, quam justitiæ.
Postulatio quid sit.
Postulatio admittitur, electio confirmatur.
Postulatum non cogitur Prælatum concedere.
Debet tamen compelli per superiorem, si justa causa exigat.
Prælati non concedunt postulationem, tenetur illi providere de consimili beneficio.
Gratia est, quidquid facit Papa.
Postulationem concorditer factam si superior non admittat, injuriam inferet.
Nominatio que fit per unum tantum, propriè non dicitur electio.
Nominatio fit de pluribus; postulatio verò & electio de uno tantum.
Nominatio fieri potest alternativè, postulatio non.
Nominatus primò censetur dignior, major & magis dignus.
Electio fieri debet de digniori, licet sustineatur de digniori.
Postulatio fit de intelligibili puta extraneo, Latino & illegitimo.
Frater minor ad Cathedralen non eliguntur, sed postulantur.
Criminosus est impossibilis.
Electio debet esse canonica.
Postulatio & nominatio, quam solemnitate requirunt.
Electio quale jus acquiritur, atque nominatione fuerit superiori præsentata.
Nominatio que fit ante scrutinium, non tribuit jus.
Nominatum tres sunt species.

Melior textus est in capite In his infra de privi. Sed hæc responsio infirma est, quia ille textus dum decidit exemptione Clericis etiam Canonicos intelligi exemptos: utique supponit in Ecclesia extare tam Clericos quam Canonicos. Præterea hæc responsio restringit decisionem illius textus ad casum in quo in Ecclesia non essent nisi Canonici: quod fieri non debet, tum quia textus generaliter loquitur; tum quia cum hic casus (ut in Collegiata Ecclesia nullus sit Clericus præter Canonicos) sit valde rarus: non censetur ad eum conditor Canonis respexisse, l. Jura cum tribus sequentibus, ff. de leg. Magis ergo placet alia responsio, quod ideò in d. c. Per exemptionem, appellatione Clericorum veniunt Canonici, quia aliis absurdum foret; ut exemptis Clericis inferioribus non essent exempti Canonici qui sunt principales in Ecclesia.

Demum movetur Cardinalis, quia esse Canonicum non ponit aliquid super alios Clericos, nisi quatenus à Jure specialiter eis conceditur. Igitur Canonici debent venire appellatione Clericorum, cum nomen Clerici sit nomen generis & genus inferat suas species. Quod motivum desumpsit ex Feder. d. conf. 73. num. 2. ubi dicit nomen clericorum generale comprehendere paucos & magnos, c. De persona 11. qu. 2. & tanquam genus habere sub se species. Nam aliqui dicuntur Canonici, qui sunt in Ecclesia Collegiata, & faciunt unum corpus cum suo Prælate. Aliqui dicuntur Clerici & retinent nomen sui generis, sicut dicuntur arrogati & adoptivi sunt species adoptionis, ut noti in c. un. de cognat. legat. Et strictè loquendo potest dici si est Canonicus, ergo Clericus, quia species inferi generis, sed non è converso, Clericus est: ergo Canonici.

Sed & huic motivo patet responsio ex dictis Innocentij in cap. Seder, supra de rescript. ubi determinat, ut si Papa det rescriptum contra Titulum Clericum, & quosdam alios, sub illa clausula generali non includantur Canonici, quia sunt digniores simplicibus clericis. Undè cum Canonici habeat qualitatem Canonicatus ultra alios clericos, in materia stricta non debet venire appellatione clericorum. Ad hoc Concilium Tridentinum in cap. 12. in fine, sess. 24. ubi Canonici appellantur Ecclesiæ senatus, & Feder. de Sen. d. conf. 73. loquitur in permutatione quæ cum non fiat, nec fieri presumatur, nisi beneficiorum utilitate exigente, cap. Quæstium, de rer. permut. debemus in ea tanquam favorabili æquitatem præferre, & largè interpretari, ut implemet declarat numer. 4. vers. Item permutatis.

Quamobrem concludo in materia restringibili, appellatione clericorum non venire Canonicos, nec alios in dignitate Ecclesiastica constitutos, prout etiam concludit Abbas hic num. 2. & in rubr. infra, de vita, & honest. cleric. Felin. in cap. Non dubium, num. 1. de sent. excom. Dec. in c. Cùm non liceat, num. 18. de præb. quia ubique species ponit aliquid ultra genus suum, appellatione generis non venit illa species, ut est textus valde notabilis in c. Statutum, de elect. in 6. ubi appellatione Ecclesiæ Parochiales non venit Ecclesia Parochialis Collegiata,

quia semper habet qualitatem Collegii ultra Parochiam, & ibi dicitur textus hoc procedere in materia favorabili, vel indifferenti, & hoc tenent ibi Arch. Joan. Monach. Joan. Andr. Gemin. Franc. & reliqui interpretes. Unde cum Canonici habeant qualitatem canonicatus ultra alios clericos, non debet venire appellatione clericorum in materia stricte intelligenda. Quid autem in casu conversio an appellatione clericorum veniant clerici, vide per eundem Feder. d. conj. 73. Adverte etiam ad id quod superius diximus de duplici Collegio Ravennatenis Ecclesie: nam consimiles Canonici Cardinales sunt etiam in Ecclesia Compottellana, Mediolanensi, nec tamen secundum Abb. hic num. 3. sunt vere Cardinales, sed tales nuncupantur honoris causa ex privilegio Papae, & dicuntur Cardinales sicut dicitur Rex Scaccorum, ut inquit gloss. in c. Pador, in vers. Principem mundi, 32. qu. 2. & dicitur in regula de Annali, qu. 47. num. 5. Sunt enim Cardinales sine pileo rubro, & sine fisco, ut concludit Cardin. Jacobar. de Concil. lib. 1. art. 1. num. 271.

Secundo nota Cardinalem ad Episcopatum non eligi, sed Postulari, quod citra controversiam procedit in Cardinali Episcopo, quia sicut simplex Episcopus ad aliam Cathedralen non eligitur, sed postulari, ut hic patet, & in c. Bone memoria, & c. fin. infr. eod. ita & Episcopus Cardinalis. Idque indubitanter verum esse affirmat Joan. de Anan. num. 4. sed in Cardinali non Episcopo DD. non conveniunt. Host. hic num. 1. tenet Cardinalem Presbiterum esse postulandum, quia habet alias ligatas, ut in c. 2. inf. de cleric. non residen. sicut Episcopus, ut in d. c. fin. inf. eod. & in c. Nisi cum fridem, in fine de renun. sed Abb. Antiq. Regid. tenent Cardinalem non Episcopum posse eligi. Et ad hunc textum respondent verbum postulari stare improprie respectu Cardinalis, & proprie respectu Episcopi, concludentes propterea Cardinalem hic fuisse electum, non postulatam. Simile in c. Plerumque, supra de refer. Verum hoc solutio destruit litteram. Hunc articulum tractant Doctores, & in specie Abb. Sicul. in c. Ecclesia vestra. 2. inf. tit. pro. Dic ut ibi.

Tertio nota argumentum optimam, quod Episcopus ad Car. promotus non debet retinere Episcopatum saltem, in titulum. Nam Cardinales tenentur consilium, & assistere Papae, c. Fundamentum. §. Decret. de elect. lib. 6. Et ut Bald. inquit, n. 3. acquiritur sillis fixis, quae non moventur nisi motu orbis, sic Cardinales residentes in Curia non moventur, nisi motu Papae. Item tenentur in suis titulis, & Ecclesie Urbis personaliter residere, ita ut etiam a tanze dignitatis fastigio sint deponendi si ad eas redire contumaciter detraherent, ut est casus in d. c. 1. de cler. non residen. Episcopatus similiter continum residentiam requirit, c. Qualiter, eodem tit. a. Pervenit, cum multis seqq. qu. 1. Nam durum est dimittere Ecclesiam sine sponso, & paria sunt non habere sponsum, vel prosum inutilem, c. 2. de translat. Episc. Quamobrem hic vides Papam noluisse dimittere postulationem factam de Cardinali ad Archiepiscopatum Ravennatensem, qui sponso fuisset aut Romanam Curiam deserere, aut moram trahere extra Archiepiscopatum. Utrumque autem erat inconveniens, merito Papa postulationem non admittit. Atque hinc Abb. num. 6. colligit Cardinalatum, & Episcopatum esse incompatibiles in eadem persona; subdit tamen novissimis temporibus servatum esse ut Episcopus promotus in Cardinalem non perdat ipso jure Episcopatum, imò retineat illum titulum, sicut prius, nisi Papa aliter disponat, & sic restat servatum fuisse in Cardinali Sanctae Crucis quoad Episcopatum Bononiensem, & in Cardinali sancti Marcelli quoad Episcopatum Senensem. Et hoc quia plerique consulerunt, cap. De multa, de preb. non habere locum in Episcopatus, Cardinalatus, & similibus. Quod tamen secundum eum esse verum sit quoad verba juris, tamen quoad mentem fecisse dicendum est, quia potius debet vacare ipso facto unus Episcopatus per ademptionem alterius, vel Cardinalatus, quam vacet unus Archiepiscopatus per ademptionem alterius dignitatis inferioris.

Hanc ipsam opinionem tenet idem Abb. in cap. Ecclesia vestra, il. 2. num. 3. infra, de elect. Felin. in cap. Quod super his de fide infirmum. Gomez. in proam. Regul. Cancell. in vers. Ex qua refertur, & in reg. de impetrat. benef. vacan. per obit. familiar. Cardinal. quest. 12. Petr. Duenn. in vers. Beneficium, reg. 71. & Dominic. Soc. in particulari questione quam fecit de pluralitate beneficiorum, ubi affirmat esse legem prohibitoriam; ne Cardinales qui Romae resident Episcopi fiant, prout illum refert Alphons. Hojeda, qui pluribus eandem opinionem tuetur in tract. de benef. incompatib. par. 1. cap. 2. quibus addo Cardinalem Cajetanum in 2. 2. quest. 185. art. 5. ubi notabiliter ait: secundum doctrinam Juris

Communis saltem assumitur quod Cardinalis de jure potest esse Episcopus cujusvisque Ecclesie quantumcumque remotae. Quoniam ut in dicta decretali patet (loquitur de hac decretali) propter infirmitatem residendi in utraque Ecclesia Romana scilicet, & Ravennati, praefertur utilitas universalis Ecclesie, ut Cardinalis presens sit Romae & non admittitur postulatio ipsius ad Archiepiscopatum Ecclesie Ravennatis. Et quia textus clarus est, & rationi immitur sanctae, idem dicendum videtur, quod Cardinalatus, & Episcopatus sint de numero incompatibilium de jure, ut Panormitanus etiam ibi sentit, quidquid sit de consuetudine, si tamen consuetudo, & non potius abusus appellanda est. Hae Cajetanus.

Quorum opinio valde suffragatur filius Romane Curiae. Nam Cardinali qui in Urbe residere debet Papa non consuevit Episcopatum conferre in titulum, sed in commendam, ut ex illius fructibus decenter sustentari valeat. Hoc autem incompatibilitatem arguit, ut in cap. Dudum, il. 2. vers. Cum infra, ital. proximo. De quo filio testantur Socus, & Hojeda locis citatis. Et quamvis non desint qui negent hujusmodi incompatibilitatem Cardinalatus cum Episcopatu, & Abbas. hic affirmat in factu contingit se vidisse multorum consilia pro hac sententia, eamque conetur defendere Andr. Barbat. in tract. de praesent. Cardinal. in 1. part. quest. 12. ejus tamen fundamenta infirmata sunt, etque sufficienter respondet Hojeda in d. c. 2. num. 10. Addit Hojeda pro hac sententia esse textum expressum Concilii Tridentini in c. 17. sess. 24. Ubi clare dicit probari Cardinalem comprehendendum in hac prohibitione, ut non possit obtinere Cardinalatum cum Episcopatu.

Sed certe Hojeda in hoc decipitur, quia longe diversus est sensus illius decreti. Nam ibi solum statuitur ut unum beneficium singulis conferatur, vel ad summum duo, si primum sit insufficiente, & dummodo utrumque personalem residentiam non requirat, idemque jubetur observari etiam in S. R. E. Cardinalibus, ibi, quod in quibusvisque personis, &c. Unde decretum illud non obstat quominus Cardinales possint obtinere unam Ecclesiam etiam Cathedralen, quia in numero beneficiorum Concilium ibi non computat dignitatem ipsam Cardinalatus, alioquin si illam computaret, Cardinales non possent obtinere duo beneficia simplicia etiam tenuissima, quia esset triplex, & sic Cardinalis eiet deterioris conditionis quam alii clerici, qui non prohibentur obtinere secundum beneficium, si primum sit iniunctum.

Præterea hoc ipsum satis clare colligitur ex eod. c. 17. §. Hi vero Ubi qui ante Concilium obtinuerunt plures Cathedralis, tenentur unam demittere. Ergo si decretum illud servari debet in Cardinalibus ut imo precipitur, manifeste sequitur, ut si quis Cardinalis vult proinde obtinere plures Cathedralis, possit alius dimissis unam retinere, & ita concilium non habuit Episcopatum pro incompatibili cum Cardinalatu.

Et confirmatur ponderando c. 1. sess. 23. ubi in decreto de personalia residentia Episcopi in Dioecesi S. Synodus declarat comprehendendam etiam S. R. E. Cardinales, & ita non obicere admitti Cardinales posse obtinere Episc. alioquin non obligasset eos ad personaliter residendum in Episc. sed potius aditrixisset ad Episc. dimitendum, ut fecit de pluribus Cathed. in d. c. 17. & in decreto proxime citando.

Demum aperitissime deducitur mens concilii ex c. 2. sess. 7. ubi statuitur, ut nemo quocumque etiam dignitate, gradu, aut preeminencia prefulgeat, plures Cathedralis Ecclesias in titulum, seu commendam recipere, & simul retinere praesumat; & rationem subjicit, cum valde felix sit ille consensus, cui unam Ecclesiam beneficium tunc detinebant, una quam mallent retentam, reliquas infra certum tempus dimittere tenerentur, alioquin Ecclesie ipse, ultimo obtenta duntaxat excepta, eo ipso vacare censerentur. Constat enim hoc decretum comprehendere etiam S. R. E. Cardinales tum ponderando rationem ibi expressam, cum valde felix, &c. tum quia dictio illa universalis negativa, nemo etiam Cardinales includit, ut notat Archid. Joan. Andr. & Gemin. in cap. nemo, de elect. lib. 6. praesertim siante subsequenti clausula, quocumque etiam dignitate, gradu, aut preeminencia praesulgeat, Felin. in c. Cum in jure peritus, de offic. d. leg. & in rubr. de major. & obed. & Gomez. in reg. de valore, quest. 1. num. 5. Tum denique quia in his quae respiciunt incommodum, & periculum animarum, ut est retentio plurium Episcopatum, in dispositione generali includuntur etiam Cardinales, ut notat glossa & DD. in c. Sciant cunctis, de elect. lib. 6. Belenzin. post romanum & alios quos citat in tract. de charitativo subsidio, quest. 6. & Gomez. in regul. de public. resignat. quest. 12. num. 3. Et hanc sententiam alias probavit S.

Congregatio Concilii. Nam consulta an Cardinales comprehendantur in decreto dicit. c. 2. sess. 7. eò quod comprehenduntur non dicantur, nisi eorum fiat mentio & præcipue in odiosis, respondit comprehendunt, cum simus in lege correctoria & in materia peccati: maximus enim inquit abusus est, ut qui vix fructuosè unam Ecclesiam regere possit, alteram accipere audeat, cum unusquisque in sua Ecclesia redire præcepto divino teneatur, ut sess. 23. c. 1. & Cardinalis ad residendum fit adstrictus. Si igitur in eo decreto Cardinales includuntur, necessarid sequitur, ut possint unam Cathedralen obtinere, & retinere licet non plures.

Nec unquam hoc revocavit in dubium Sacra Congregatio, sed tantummodo dubitavit an liceret retinere unam Cathedralen in titulum, & aliam in commendam, cum eò decreto non videretur prohiberi, nisi plures habere in titulum, vel plures in commendam, & non abhorreat antiquis Sacris Canonibus unam in titulum, & aliam in commendam obtinere, ut patet in c. Relatio 21. quest. 1. & ex Sac. Congregationis sententia dictum est non licere tunc ex contextu dicit. 2. tum ex his quae tradunt Doctores in regula de trienniali possess. Nam commenda in dicit. cap. Relatio erat temporalis, & rationem depositi habebat, cap. Nemo, & ibi gloss. in verb. Commendare, de elect. lib. 6. & commendatarius non faciebat fructus suos, ut aperte colligitur ex epist. 13. lib. 2. Beati Gregorii. Hodie verò, cum sit perpetua, & omnino habet rationem tituli; & fructus Commendatarius faciat suos, & nudum commende nomen retinet: non est mirum, si cum alia Ecclesia, quae habetur in titulum, non possit simul retineri, cum commendatarius habeatur ut veri Prælati. De hoc scripsi plenius in c. Dudum, il. 2. infra titulum, pro.

Ex his patet Cardinales ex Sac. Congregationis sententia non prohiberi unam Cathedralen obtinere etiam in titulum; prohiberi tamen obtinere plures sive utramque in titulum, sive utramque in commendam, & vice unam in titulum & aliam in commendam. Et hinc interpretatio multum faveret observantia Romane curiae. Videmus etiam passim ab Episcopos ad Cardinalatum promotos retinere Episcopatum absque ulla dispensatione, quod non esset si Cardinalatus & Episcopatus essent de numero incompatibilium, cum & Cardinales comprehendantur in c. De multa, de preb. ut resolvit Abbas in c. Ecclesia, il. 2. infra titulum, pro. & Gomez. in reg. de impetr. benef. vacan. per obit. familiar. Cardinal. quest. 2. num. 6. Item Cardinales passim conferuntur Episcopatus & quamvis hoc fiat per viam commendae, tamen Commendatarii nostri temporis habentur pro veri Prælati, ut proxime dictum & plenius scripsi in c. 1. infra de Capel. Monachorum.

Consuetudo autem Ecclesie Romane facit jus, ut notatur in cap. ex litteris, in gloss. super ver. nostri mortis, supra de consit. & in cap. In causis, infr. de ver. judic. & tenet Hostiens. hic num. 7. vers. sed nunquid consuetudo, & praevaleret auctoritati cujusvisque Doctores, ut ex D. Thoma dicit in cap. Quanto, de consuet. Fateor tamen consultus fore, ut aliunde suppediretur S. R. E. Cardinalibus necessaria ad eorum dignitatem decenter sustentandam & Metropolitanis & Cathedralibus Ecclesiis praesentantur Pastores, qui possint in illis assidue residere sine detrimento Ecclesie universalis. Nam cum Cardinales Romani Pontificis in executione Sacerdotalis officii jure levitico coadjutores exstant, c. per venerabilem, §. Rationibus, infra, Qui sil. sint legit. & eorum consilio apud eum universalis Ecclesie administratio mitatur, ut habetur in decreto Concilii Tridentini cap. 1. §. Quia vero sess. 25. ita ut propterea instantia Cardinalium sit sollicitudo omnium Ecclesiarum ut hic dicit Innocent. in ver. Generali. Qua de plura Gomez. in regal. de impetrat. benef. vacan. per obit. familiar. Cardin. quest. 17. num. 3. & seqq. profecto commune hoc bonum praeferrere debet bono unius particularis Ecclesie. Qua ratione Innocentius III. in hac decretali non admittit postulationem Praesbiteri Cardinalis ad Archiepiscopatum Ravennatensem, quia inquit Cardinalis praesentia utilior est non solum Romane; sed etiam Ecclesie generali tam apud Apostolicam Sedem, quam apud Ecclesiam Ravennatensem: Unde non immerito praesertens speciali utilitati communem & minori majorem praedictum Cardinalem postulationi vestrae non diximus concedendum.

Porò in sex Episcopatus prope Urbem existentibus qui optari solent a Cardinalibus praesentibus in urbe, nulla subest difficultas, qui habent residentiam in curia Romana, ut in constitutione S. D. N. de qua multa scripsi in cap. Qualiter infra de cler. non residen. Unde in eis nulla considerari potest cum Cardinalatu incompatibilitas, ut per Card. Cajet. in 2. 2. d. q. 125. art. 5. v. Ob hanc rationem sex Episcopi. Soc. de just. & jur. lib. 10. qu. 3. ar. 4. c. 8. vers. hac namque ratione.

Ultimo nota in vers. Mandantes, tres modos providendi Ecclesie vacanti, videlicet per electionem, postulationem & nominationem: concordat textus in c. quod fecit, princ. infr. tit. pro.

Quero, an & in quibus conveniant & differant ejusmodi modi.

Solutio. Conveniunt primò ratione cause efficientis, quia omnes fieri debent à majori parte Collegii, ut de electione in Eccles. inferioribus patet in c. eumana, & in c. in Genes. infra tit. pro. & passim alibi. Dixi in Ecclesiis inferioribus propter Ecclesiam Romanam, in qua requiritur duar ex tribus partibus Cardinalium, ut in c. Licet, eod. tit. & est simile in electione Abbatissa, ut in c. In domatibus, de elect. lib. 6. De postulatione est textus in cap. postulationem, infr. eod. ubi patet res ipsa postulationem fieri tam à non majori parte capituli & nullam fieri injuriam, postulationibus & notat glossa in c. cupientes, §. Denique, in ver. Gratia de elect. lib. 6. plene Roman. conf. 330. circa primum, num. 20. v. postremo & idem in nominatione, cum eadem sit ratio, ut inferius patebit.

Secundo, conveniunt ratione materiae, seu personae quae eligitur, postulari aut nominari, quia indignus in omnibus repellitur. Unde sicut exigentes scienter indignum sunt ipso jure privati pro illa vice potestate eligendi, c. cum in cunctis §. fin. infra, tit. pro. ita & scienter postulantibus impotestabilem, c. Bone memoriae, in 1. infra de elect. & c. 1. supra eod. ubi hoc tenet gloria communiter approbata in ver. privare & in ver. passimus, & idem dicendum in nominatione, dummodo sit perfecta, alia enim nominantes non privantur potestate nominandi etiam nominaverint indignum textus est in c. perperam, de elect. lib. 6. & tradit Rebuff. in ver. de postulatione in quarto notab. de cler. excomm. minis. & in tract. nomin. quest. 2. num. 30.

Tertio, conveniunt ratione formae in hoc, quia omnes fieri debent collegialiter, seu capitaliter; ideoque sicut electio facta à minori parte capituli per sublequentem consensum singulorum non convalescit, ut est textus in c. Auditis, infr. de elect. ita nec postulatio, seu nominatio, ut tenet Roman. d. conf. 330. num. 20. vers. nec refragatur.

Quarto & ultimo conveniunt ratione finis, seu effectus, quia sicut electio acquiritur jus petendi confirmationem, c. postquam, & c. nihil in r. de elect. & c. super his, de accusat. ita ut publicato scrutinio non liceat electoribus variare, c. publicato, infra tit. pro. gloss. 1. in c. quanto 63. dist. 1. compelli possunt ad electionem petendam, Gemin. conf. 84. quia istud habium, num. 23. vers. & idem dicitur. Ita & postulatio acquiritur jus ex postulatione, postquam fuit superiori praesentata, ita ut non liceat postulantibus ab ea resiliere, ut in cap. proxim. §. nec obstant, & tenet Innoc. hic num. 1. vers. Tamen in hoc credo. Hostiens. num. 18. in ver. per electionem. Joan. Andr. num. 10. Butr. num. 48. Cardin. num. 9. v. r. Ipse etiam Innocentius, & Abbas. num. 8. Subdit tamen Innocentius, quod si postulant & superior, à quo postulari concordarent, utique postea idem postulant recedere, non obstante contradictione aliqua postulati: quod etiam admittunt Hostiens. & Compottell. cum nec postulatio jus aliquod sit questum & sequatur Joan. Andr. num. 12. Butr. Card. & Abb. loc. cit.

Similiter & ex nominatione jus acquiritur nominato, adeo ut non liceat ab ea resiliere, ubi facta fuerit Papae, c. contra sanctorum, 16. q. ultim. & argum. à contrario sensu in c. ei qui, §. definitiva, vers. nominationes 2. q. 6. & ea pendente non procedatur ad electionem, ut post Gloss. notat Archid. in c. quanto, num. 6. 63. dist. in hoc enim nominatio similis est postulationi, cum in utraque vigeat ratio ibi assignata, videlicet ne illudatur Sedi Apostolicae secundum Innocent. ubi supra, Host. num. 19. vers. nominatio vero, Joan. Andr. num. 11. & alios praereleg. & respondit Joan. Calderin. conf. 51. an nominantes, alius §. de elect. Quod multò magis procedit si in nominatione exprimat consensus de praesenti; talis enim nominatio idem est quod electio, quia non refert quibus verbis quis exprimat consensus, c. Hamana 22. quest. 5. Unde per talem nominationem absque dubio jus acquiritur nominato, praesertim si habeat consuetudo talis Ecclesie, ut per talia verba celebratur electio, gloss. 1. in d. c. quanto, circa finem, vers. sed si per nominationem. Item conveniunt ratione effectus, quia quemadmodum si electus admittit ante confirmationem, ejus electio cassatur, c. qualiter, infr. titulum, proximo, c. cum jam dudum, in fine, de preb. nisi in casu, c. nihil est, §. fin. infra, de electione. gloss. 1. in c. Hosti, eod. tit. ita & postulatus si se immisceat administrationi Ecclesie, ad quam fuit postulari ante admiffam postulationem, privatur omni commodo & jure postulationis, textus est valde notabilis in c. Bone memoriae, il. 1. infr. tit. pro. ubi patet postulationem ejus, qui ea nondum admiffa administrationem suscepit, ex hoc ipso irritam effici

Quinimo postulantes qui eum ad Ecclesiam receperunt, eligendi, atque postulandi facultate fore privatos, provisione dicitur Ecclesie faciendae ad Sedem Apostolicam devoluta; & de hoc est ibi casus expressus secundum Roman. d. conf. 330. num. 21. Et idem dicendum in nominato, quia viget eadem ratio quae in electo assignatur in d. c. qualiter, videlicet quia administratione se irreverenter immiscuit, cum secundum Apostolum, Nemo debeat sibi honorem assumere, sed qui vocatur a Deo tanquam Aaron.

Differunt autem electio, postulatio & nominatio similiter respectu efficientis, electio quia innotuit juri communi. Unde solet sic definiti secundum Abb. sup. in rub. n. 2. videlicet, electio est alicujus personae ad praedictum, vel fraternam societatem canonicè facta vocatio: Postulatio vero etiam si unanimiter fiat, innotuit magis gratiae, quam iustitiae, ut est textus hic. Unde Hostiens. num. 12. vers. Non tam ex iustitia, festivè dicit, plus est ibi de aqua, quam de vino. Simile in c. contingit, tit. 1. §. 1. infra de sent. excommuni. Unde illam sic dedit Abb. ubi supra num. 1. videlicet, Postulatio est quaedam gratiae petitio a Superiori facta de promovendo aliquem ad praedictum, ad quam de jure communi propter defectum aliquem, vel impedimentum eligi, seu promoveri non poterat. Et propterea electio dicitur confirmari & postulatio admitti, cap. scriptam, & ibi gloss. in ver. majorem, infra tit. prox. Et quia Postulatio gratia est, Praelatus non cogitur postulatam concedere, cap. Litteras 63. dist. c. admonet, de renunc. in Authen. de Sanctiss. Episc. §. Nullus. Si tamen iusta causa exigeret, deberet compelli per Superiorem, ut illum concederet, c. nullus de iurepatr. secundum gloss. hic in ver. Gratia, & Innoc. in eod. ver. & Host. num. 15. Quamvis, ut glossa subdit, per indirectum quodammodo cogatur illum concedere, si sit idoneus, cum teneatur illi providere de consimili beneficio, c. Pastoralis, eod. tit.

Ceterum quamvis postulatio admittatur ex gratia, quia quicquid facit Papa, gratia est, ut notatur in cap. Sedes Apostolica supra, de rejec. & per Hostiens. hic num. 14. tamen si concorditer fiat, infertur injuria, si superior illam non admittat, c. penult. inf. eodem, & tradit Alex. conf. 80. num. 12. vers. ad textum, lib. 1. Nominatio similiter innotuit gratiae, quia per eam supplicatur Papae, ut dignetur unum ex nominatis providere, ut patebit infra num. 68.

Differunt etiam respectu efficientis, quia nominatio potest dici etiam, quae fit per unum tantum, quae proprie non dicitur electio, secundum Host. hic in fine, vers. Vel dic quod nominationem, Joan. Andr. num. 12. vers. possit etiam dici nominatio, & Abb. num. 8. vers. Et quamquam Innocentius, exemplum patet in nominatione, quam facit Rex Franciae ad Praelaturas, ut patet in concordatis in tit. de regia ad Praelaturam nominatione faciendae, §. 1. Et seqq. ut per Rebuff. in tract. nomin. q. 1. num. 31. & dixi in c. 1. infra, tit. prox.

Secundo, differunt respectu materis primò in numero, quia nominatio fit de pluribus, cap. quid sicut, ibi: Quae facta est de tribus, dicenda videtur potius nominatio infra, de elect. cum scilicet duo, vel tres excellentiores sunt in Ecclesia, & omnes nominantur Papae, etque supplicatur, ut unum ex illis dignetur providere, cap. Archidiaconum Florentinum, 65. dist. secundum Host. hic num. 19. vers. Nominatio vero, Joan. Andr. num. 10. ver. Nominatio debet esse sollemnis, Butr. num. 48. vers. Sed hoc differt, Card. num. 9. vers. Hic etiam Innocentius, & Abbas ubi supra, Archid. in c. Quanto, num. 6. 63. dist. & in c. Nulla, de elect. lib. 6. Rebuff. in tract. nomin. qu. 1. num. 28. Postulatio vero sicuti, & electio fit de uno tantum, adeo ut si unus tantum nominetur, postulatio fit, vel quasi, non autem nominatio, & hanc praecipuam differentiam inter nominationem & postulacionem assignat hic Hostiens. numer. 21. vers. Sed haec est differentia, cum quo transeunt communiter Doctores & praesertim Joannes Andr. Butr. & alii proximè citati: & hinc est, ut nominatio fieri possit alternativè, sed postulatio non, ut hic notant Joannes Andr. & Inola in fine Gemmin. & Franc. in c. 2. de elect. in 6. Rebuff. dicta. q. 1. num. 29. & primò nominatus censetur dignior, cap. Quorundam, de elect. lib. 9. Felin. in c. Cum dilecta, num. 5. de resecr. Et Bald. in rubr. C. Si quis, uniss. cau. testam. sol. fin. Rebuff. lac. cit.

Deinde differunt respectu materis in qualitate: quia electio fieri debet de digniori, ut notant omnes in cap. Constitutus, infra de appell. S. Thomas in 22. quasi. 63. articulo 2. ad tertium, Covarr. in regula Peccatum, parte 2. §. 7. numero 3. vers. Sed hoc in hunc sensum, licet sustineatur de digno capite Monasterium 16. quasi. 7. capite Cum novis infra, tit. prox. Covarr. ubi supra

Rota dicit, 69. num. 8. part. 1. in recent. postulatio verbè fit de ineligibili: non tamen criminoso seu aliis indispensabili. Dixi de ineligibili sed patiente defectum, ut extraneo, laico & illegitimo qui non eliguntur sed postulantur, §. Sed aliud & capite Officiis 61. dist. capite Innotuit, infra de elect. gloss. 2. in capite Litteras 63. dist. sic etiam Fratres Minores postulari possunt ad Ecclesiam Cathedralè vel Metropolitanam; sed non eligi, capite Quorundam de elect. in 6. Card. conf. 36. in princ. sic etiam Cardinalis vel Episcopus ad Episcopatum non eligitur; sed postulat, ut est textus hic & dictum est supra in 2. notab. num. 16. Dixi: non tamen criminoso, quia talis est impotestabilis ut in capite 1. supra eodem, ubi postulatio facta de Episcopo qui interdictionem non servavit: repellitur ut indigna propter postulatam personam, quia ut inquit glossa ibi in verbo Personam: vitium fuit materis, non artificis, l. Si Servus, §. Si calicem, ff. ad legem Aquil. sed nominatio fit de excellentioribus, ut dictum est supra; & ita in hoc convenit cum electione quae fieri debet de digniori; & differt à postulacione quae fit de ineligibili. Nam dictum glossae & Innocentii hic in vers. Nominacionem, quòd nominatio Canonica dicitur quando omnes concordant: de aliquo ineligibili assumendo, recipitur ab Host. & aliis praelegatis.

Tertiò differunt respectu formae, quia electio debet esse Canonica: id est, forma Canonis servari debet quae praescribitur in Decretali, Quia propter infra de elect. Postulatio autem eam formam non requirit; sed facta est ut sit concors, ut hic dicit Hostiens. num. 18. vers. Et nota quòd electio debet esse Canonica & num. 19. Joannes Andreas num. 9. in verbo Canoniam; & idem in nominatione, cum non repugnet Jure cautum, ut supra scripta forma in ea servari debeat.

Et quamvis glossa & Innocent. ubi supra, dicant differentiam esse inter postulacionem & nominationem, quia postulatio fit cum solemnitate, ut notatur in capite In casibus, infra de elect. Nominatio vero sine solemnitate: hoc tamen non placet Hostiens. num. 21. vers. Scripsit etiam, nisi hoc intelligatur de solemnitate Decreti: quae, ut Hostiensis dicit, secundum Magistrum suum est de substantia postulacionis, ut notatur in capite Innotuit, eodem titulo; & paulò infra idem dicit in nominatione quae non requirit, nisi solemnitatem Decreti & cum opinione Hostiensis transeunt Joannes Andreas numero 12. Butr. numero 48. Abb. num. 8. & communiter Doctores.

Ultimò, differunt respectu finis, seu effectus, quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiat vel consentire velit, c. cum inter Canonicos, infra tit. prox. gloss. 1. in c. Quanto, 63. dist. Card. conf. 30. num. 9. & quidem acquiritur jus Praelaturae & jus administrandi, licet non exercitium Praelaturae & administrationis. Nam per confirmationem nihil novi juris acquiritur, sed tantum exercitium, c. Pastoralis, in fine, de resecr. §. Ecce, 16. q. 1. electio enim facit Imperatorem, ut in c. Legimus, 23. dist. & ita concludit glossa praeleg. in dict. cap. Quanto, Goffred. in cap. 2. de translat. Episc. ubi dicit per confirmationem dari quidem potestatem administrandi, c. Nihil est cap. Transmissam de elect. sed nihil addi quòd substantiam, sive vinculum Matrimoniale, ut in d. cap. 2. nam per mutuum consensum contrahi debet spirituale Matrimonium, c. Licet, eodem tit. post quem obligatus est sponsus Ecclesiae, cap. Sicut, 7. q. 1. & sequitur Archid. in d. cap. Quanto, num. 3. vers. Unde dicit, 63. dist. ubi tandem resident in hoc, ut facta canonica electione, statim habeat electus administrationem, sed non effectum jurisdictionis, & idem dixi in cap. 1. 23. dist. super gloss. in aliis, & in addit. hoc videtur falsum, &c. subdit tamen, quòd secundum Innocent. & Host. electores numquam dicuntur transferre dominium Praelaturae, licet dent, per quod possit praelatura peti, unde electi ab electoribus non petunt praelaturam, quia eam non habent, nec etiam eam plenè dare possunt, imò ipsam praelaturam recipere videntur à confirmatore, qui eis confert plenitudinem sui officii, c. cum in cunctis, c. Transmissam, & c. Nihil est, de elect. At vero postulat jus non acquiritur ex postulacione, ut penult. infra de elect. Innocent. hic in verb. Et gratia, nisi ad eum modum, quòd dictum est supra, n. 49. Similiter & nominatio ex simpliciter nominatione nullum jus quaeritur, c. Et qui vers. Nominacionem 2. questione juxta ita ut nominantibus liceat à nominatione resilire, antequam fuerit superior praesentata, ut patet ex dictis supra numer. 51. Quòd multo magis procedit in tractatu electionis, quae fit ante scrutinium, ut cum dicitur talis esse bonus; & ex hinc enim nullum jus acquiritur nominato, cap. Quòd sicut in princ. & ibi gloss. 1. infra de elect. & post Goffred. not. Hostiens. hic num. 21. vers. Ex nulla autem, Caldeim. dicto conf. 51. aliis 5. de elect. in fine glossa prag. sanction. in §. Volens in vers. Nominacionem

Nominacionem, in tit. de collat. Ratio est, quia per eadem nominationem exprimitur consensus de futuro: & est sensus, Nominatio talem, id est nominum eum eligendum, sicut etiam aliquis eligitur in postulandum, ut in cap. Post translationem de renunciat. & cap. Valentianus, 63. dist. glof. 1. in d. c. Quanto, ver. Dico quòd fit nominatio, Repost alios in tractatu nomin. quasi. 1. num. 26. ubi propterea hanc speciem nominationis appellat consultorium seu tractatorium. Et sic obiter habet tres species nominationum ad Beneficia vacantia. Altera est consultoria quae fit ante scrutinium, de qua proximè dictum est. Altera est quae fit in

fortitudo & in qua exprimitur consensus de presenti; & haec coincidit cum electione, ut dictum est supra num. 52. Tertiò demum est quae fit Papae de pluribus excellentioribus, ad hoc ut unum ex illis dignetur providere: & in hac procedunt paritates & discrimina, de quibus fuit adum est in notab. dentibus; & ita has tres species distinguit Rebuff. d. notab. 1. num. 26. Et seqq. Adverte tamen ad id quòd obiter dictum est, aliquem eligi in postulandum vel è converso; nam hodiè hoc est correctum per caput unicum infra, eodem lib. 6.

DE POSTULATIONE PRAELATORUM.

Honorius III. Capitulo Calaritano.

CAPUT VI.

ET si unanimiter vota vestra concurrerint [ad Sutrin. Episcopum in Ecclesia vestra Archiepiscopum eligendum, cum suae alligatus Ecclesiae, liberum non habeat sine nostra permissione volatum: electionem de ipso factam, tanquam contra Canones minus licitè attentatam, de fratrum nostrorum consilio, duximus irritandam, cum eligi nullo jure potuerit, sed potius postulari.

SUMMARIUM.

- 1. Episcopus postulandus est, non eligendus.
- 2. Favet, si nulli sit alligatus Ecclesiae, n. 3.
- 3. Concordia plena non supplet defectum modi in eligendo, nec postulandum facit eligibilem.
- 4. Electio de persona postulanda non valet.
- 5. Factum contra legis prohibitionem non valet, quamvis lex non procedat ad annullationem actus.
- 6. Cassationis causa est nullitas, & iniquitas, & cassatur de facto etiam quòd nullum est.
- 7. Postulatio est electio non valet, si quis dicat postulo & eligo, ut melius valere potest.
- 8. Episcopus si de facto eligatur ad aliam dignitatem, non debet electio per superiorem confirmari, & n. seqq.
- 9. Episcopus est Ecclesiae suae alligatus vinculo Matrimoniali, quòd dissolvi non potest nisi per Papam auctoritate divina.
- 10. Episcopus non potest electioni suae consentire, cap. Cur, & num. seqq.
- 11. Consensus postulantium non est liber, cum ab alieno arbitrio dependeat.
- 12. Postulatus si consentiat, eo ipso repellitur tanquam ambitiosus.
- 13. In Patriarcham Antiochie Maronitarum Episcopus de Naxos more illius nationis electus non confirmatur, sed è vinculo suae Ecclesiae absolvitur, & ad Ecclesiam Patriarchalem transfertur.
- 14. Patriarchatus sedibus vacantibus à Canonicis fieri non potest electio vel postulatio, quousque ad notitiam Sedis Apostolicae perducatur.
- 15. Postulatio quid sit, & in qua differat ab electione, & num. 19.
- 16. Postulari non possunt, qui propter vitium eligi prohibentur, ut criminosi. Declaratur, num. 17.
- 18. Postulandi qui sint.

ET si unanimiter. Episcopus postulandus est, non eligendus. Hoc dicit secundum Joan. Andr. Bald. & reliquos omnes. Dividitur quo ad mentem in quatuor partes. Nam primò factum narrat. Secundo permittit unam rationem decidendi, ibi, cum suae. Tertiò, decidit, ibi, electionem. Quartò, aliam decisionis rationem subjicit, ibi, cum eligere.

Nota primò ibi: unanimiter vota vestra concurrerint. Plenam concordiam non supplet defectum modi in providendo, secundum Antonium de Butrio hic, num. 3. nam isti Canonici Calaritani, cum debuissent procedere per viam postulacionis; processerunt per viam electionis, nemine discrepante: hoc enim importat verbum unanimiter, ut capite Bone, ille 2. supra eodem; & tamen Papa irritat electionem: concordia enim unanimitas non habet tollendi defectum postulandi; ut eum faciat eligibilem, ut hic per Abbarem in secundo notab.

Secundò nota ibi, cum suae alligatus Ecclesiae: idcirco Episcopus non esse eligendum, quia est Ecclesiae suae alligatus: ex quo deducitur à contrario sensu secundum Joannem Andr. hic, num. 2. Antonium de Butrio, num. 4. Anchar. num. 1. col. 2. ante med. vers. Primò ergò postulandus. Cardin. & Imol. num. 2. ut si non sit amplius alligatus Ecclesiae: puta quia renunciavit Episcopatu: tunc bene possit eligi, quia cessat ratio prohibitionis: de quo dicit ut per eundem Joannem Andr. in capite Ad supplicacionem, aliis post translationem super glossa 2. infra de renunciat.

Tertiò nota ibi, tanquam contra Canones minus licitè attentatam. Non valere electionem de persona postulanda, ut hic per Butrium, num. 7. Quamvis enim Pontifex dicat, duximus irritandam: tamen praecedentia verba ibi, tanquam contra Canones minus licitè attentatam, nec non subsequencia ibi, cum eligi nullo jure potuerit: aperte ostendunt hujusmodi electionem esse irritam ipso jure, tum quia adus geitus contra legis prohibitionem, est ipso jure nullus: quamvis Lex ulterius non procedat ad irritationem actus, ut l. Non dubium; & ibi Legibus & maxime Bar. cod. de Legibus, quae est canonizata in capite Imperiali 25. quasi. 2. Card. in 4. notab. & Imol. num. 2. vers. Nota quòd factum. Tum quia illud verbum posuerit, procedente negatione, privat potentiam & inficit actum ipso jure. Glossa ordinaria in capite Beneficium de regulis Juris, lib. 6. & scripsit plenius in capite Causam, num. 21. 30. Et sequentibus infra de elect. & dum textus dicit: duximus irritandam: exponit scilicet de facto, sicut de facto processit ad notata per Bald. in l. Hi qui ad Civilia, num. 6. & 7. cod. de appellatione, ubi dicit duplicem esse causam cassationis: id est nullitatem & iniquitatem; & cassari etiam quòd nullum est, quia cassatio ad factum refertur; vel dic irritandam: id est irritam denunciandam & est simile in capite Accedens, ille 1. junctà glossa in verbo Cassavimus, infra ut lit. non contestat: & tradit Bald. dicto numero 7. Antiqui ut vitarent periculum nullitatis, utebantur clausula de qua hic in glossa magna in fine, & per Innocent. in princ. videlicet eligo postu-